

οὐ τὸ Προσόμιον ἀρχεται: οὕτω: «*Naturalis philosophia, quam hoc anno explicandam suscipimus, communī vocabulo Physica nuncupatur, nomine desumpto a voce graecae φύσις, quae natūram significat; κτ.λ.*». Τὸ δὲ ΥΞΗ', ἀνώνυμον καὶ αὐτὸ τυγχάνον, σύγκειται ἐκ φύλλων 487 ἐν σχήματι τετάρτου μικροῦ, ἐλλιπὲς μέντοι τῆς ἀρχῆς, καὶ ἔστιν, ως ἔστι, Θεολογικὸν ἀρχόμενον. ἐκ τοῦ ΜΘ' Ζητήματος, οὕτως ἐπιγεγραμμένου: «*Quaestio 49. De Habitibus. Ar. 1 et 2. Quid sit habitus*». Τὰ δὲ δύο τελευταῖς συγχρόνως δοκοῦσι γεγράφθαι, ἵτοι περὶ τὴν ΙΕ', ως τεκμαιρόμεθα, ἐκατονταετηρίδα. «*Ἐστι δὲ τὸ μὲν ΥΞΘ' ἐκ φύλλων συγκείμενον 254 ἐν τετάρτου μικροῦ σχήματι, καὶ περιέχει τοὺς ΡΝ' Ψαλμοὺς τοῦ Δαβὶδ, μετὰ καὶ τῶν Θ' Ὡδῶν, καὶ τινὰς τυπικὰς διατάξεις τῆς Ἐκκλησίας.* Τὸ δὲ ΥΟ' ἐκ φύλλων συγκείμενον 320 ἐν σχήματι τετάρτου, *Τυπικόν* ἐστε τῆς Ἐκκλησίας, καθὰ ἐπιστώσατο ἡμᾶς ἀνήρ τῆς σλαβωνο-ρωσσικῆς γλώσσης εἰδόμενον.

ΥΟΑ' 1.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ

Τεῦχος ἐν σχήματι ὅγδου, κοσκινηδὸν ὑπὸ τῶν σητῶν διατετρημένον περὶ τὴν φαν, ἐκ φύλλων τε συγκείμενον 340 χάρτου βαμβακίνου, ὃν ἔκάστη σελὶς περιλαμβάνει πῆρ μὲν εἶκοσι καὶ δώδεκα, πῆρ δὲ τριάκοντα στίχους: ἔστι δὲ γεγραμμένον κατὰ διαλείμματα ὑπὸ δύο συνηλικιωτίδων χειρῶν περὶ τὴν ΙΔ' ἐκατονταετηρίδα, καὶ φέρει πολλαχοῦ τῆς φας καὶ σχολια εἰς τοὺς περιεχόμενούς λόγους, τὸ πλεῖστον διαλελωθημένα: ἐλλιπὲς μέντοι ἔστι τῆς ἀρχῆς. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον φύλλον περιέχει λείψκην ἐπιστολῆς ἀδήλου τινός, εἰτα δὲ καὶ ἔτερας δύο ἐπιστολάς, τὴν μὲν Τῷ Ἀσάρη ἐπιγεγραμμένην, τὴν δὲ ἀνεπίγραφον. Ἐπεὶ δὲ ἐν τῇ δευτέρᾳ μνημονεύεται τούνομα Παλαμᾶς, ἐπειστιν ἡμῖν εἰκάζειν ὅτι ἦκμαζεν ὁ γράφων ἐπὶ τῆς Ἀνδρονίκου τοῦ πρεσβυτέρου Βασιλείας (1283—1320), εἰς ὃν μάλιστα τῶν ἐν τέλει, ως ἐκ τοῦ περιεχομένου συνάγεται: Ἀσάρη μὲν γάρ οὐδένα τῶν ἄλλων ἔγωγε ὑπολαμβάνω είναι ή τὸν πρωτοθεστιάριον Ἀνδρόνικον, ἀνδρα γένει τε ἐπιφανῆ καὶ στρατηγικῆ ἐμπειρίᾳ τῶν κατ' αὐτὸν πάντων προφέροντα, τέως δὲ καὶ τὴν τῆς Πελοποννήσου διοίκησιν διαπειστευμένον². Παλαμᾶς δὲ ἀν εἴη ὁ Κωνσταντῖνος, ὁ τοῦ λαμπροῦ τῆς ὁρθοδοξίας φωστήρος Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης πατήρ, εἰς ὃν τῆς συγχλήτου καὶ τοῖς ἐν τέλει συναριθμούμενος ἐν τῇ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως αὐλῇ³. Τὰς ἐπιστολὰς τοίνυν ταύτας ἀπογράψαντες παρατιθέμεθα ἐνταῦθα ἵνα μὴ τέλεον τῶν σητῶν βορὰ γένωνται.

Σελ. 1—2. «..... δὲ τὴν λύπην οἵμητ τὸ μὴ τῶν συμφορῶν κοιτωροὺς ὑμᾶς ἔχειν, μηδὲ τοῖς ἡμιετέροις κακοῖς καὶ τὰ τῶν γέλων προσκεῖσθαι. Οὐκ ἀν οὐδὲ οὐδὲν αὐτὸς δικαίως ἀλγοίης [πορφ]ρῷ τῆς μεγάλης πόλεως ὡν· βαράθρου γάρ ἔστιν ἀντικρυνεῖν ἐρῆται ταύτης ἐπιθυμιοῦτα. Ὡς τε νῦν μὲν ἐπὶ νήσους κοιτάζον, καὶ λιμέρας περιεργάζον, καὶ μετὰ τῶν ἐρεττότων ἢδε μάζης ἐμπατλάμενος καὶ σκορόδων τοῦ Θεοῦ δὲ διημιαγμένου (οὗτοι), καὶ αὐτὸς ἥκειν δεῦρο. Τύχη ἀγαθῆ»⁴.

¹ Τὸ παρὸν τεῦχος περιεγράφη λεπτομερέστερον, ἀνδρὸς σοφοῦ αἰτήσαντος, τοῦ Γερμανοῦ Ρεγκέρδου Φοερστέρου (Foeister), τὴν τῶν Λιβανίου συγγραμμάτων ἔκδοσιν ἡδη παρακεκεύκοντες.

² Βλ. Νικηφ. Γρηγορᾶ 'Ρωμ. ΙΙ', 16'.

³ Βλ. Φιλοθέου πατριάρχου Αόγ. ἐγκωμ. εἰς Γρηγόρ. τὸν Παλαμᾶν, σελ. β' καὶ σ' τῆς ἐν 'Ιεροσολύμης ἐπο. (1857) τῶν τοῦ ιεροῦ Γρηγορίου Όμιλιῶν.

⁴ Σημείωσαι ὅτι οὐδὲν μοῦ τοῦ κειρογράφου ἀπαντᾷ τὸ ὑπογεγραμμένον ἐν αὐτῷ δὲ τοῦτο τὸ στοιχεῖον, ωςπερ καὶ τὸ ὅ, τῇ διπλῇ στιγμῇ (...) ἀνωθεν ἔστιχται πονταγοῦ. Λείπει ωςαύτως καὶ τοῦ διτοῦ ὅ ὁ πνευματισμός. Τοῦ δὲ ἀφελκυστικοῦ ὁ γίνεται γρῆσις ἀείποτε.

† Τῷ Ἀσάνῃ

«Ο μόρος ἡμᾶς ἀνεῖχετ επὶ τῆς ἔρην, καὶ τοῦτ' αὐτὸς ἀφελόμενος ὥχον πολαρ
γὰρ τῶν φίλων οὐκ ἀνέρωσε λύπην η σὴ συνουσία, η καὶ τῶν ἐς δεῦρο συμφορῶν
ἡμῖν φάρμακον γέροντε; Ἀλλ', ως ἔσικετ, οὐδὲν ἔδει [μέ]τρον ἡμῖν εἰραι τῆς δυστυ-
χίας, καὶ τοῦτο νῦν, ο καὶ σοὶ τὴν ἀποδημίαν ἐποίει, οὐτ' ἡμῖν οὐκ ὅντος τοῦ κονφίζον-
τος προσβάλῃ τὰ δυσχέρη. Μετὰ γὰρ τὴν Νεάπολιν καὶ τὸν Ἀγκῶνα καὶ τὴν αὐτόθι
μακροτάτην διατριβήν, η τοὺς ἡμετέρους ἡρίασε, τῶν δὲ ἔρων πολλοὺς ἡμῖν τῆς ἀβελ-
τηρίας ἦγειρε κατηγόρους, εἰ μηδὲν ἔτερον ἴσμεν πράττειν, πλὴν τοῦ τοὺς καιροὺς
ἀναλίσκειν, ηθούμενος μὲν εἰς τὴν Βερυττινὴν (οὕτω), ἐφ' οὗ πόρρωθεν ἐπειγόμεθα, καὶ
ητοῖς Κροίσου θησαυροὺς ἡλπίζομεν [παρέ]ξειν, καὶ τέλος ἐπιθήσειν ταῖς μεγάλαις
ἐκείναις [εἰ]ποτε· ἀλλὰ κάντανθα, πλὴν θριάμβων καὶ κρότων παρὰ τὴν εἰσόδον, καὶ
τοῦ πάκτων εὐγενεστάτον κριθῆναι τὸν βασιλέα, τάλλα πάντα τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον,
[ἄρθρο]ακες. Πάλιν γὰρ ἐρέχνυται καὶ δαρειστὰς επὶ πολλῷ δαρεῖται πειθόμενος, καὶ
νῦν μὲν πιστοχρόμενος, αὖτις δὲ ἀναβαλλόμενος, καὶ ταῖς ἀναβολαῖς ταῦταις αὖτοι
τὴν ἀπορίαν¹. ἄρδην γὰρ ἐμπόρῳ καὶ τῶν ὁρθαλμῶν οἱ ὄβολοι τιμώτεροι, καὶ πόσα ἀρ
δεηθεῖησε εἰ μέλλεις πείσειν αὐτούς σοι μεταδοῦναι τῶν παιδικῶν. Η δὲ μεγάλη βουλὴ
καὶ οἱ ἔφοροι αὐτὸν τοῦτο βουλή, καὶ σκέπτονται συνεχῶς οὐχ ὅπως τί δράσουσιν, ἀλλ'
ὅπως ἐρίψ..... γαντες, καὶ μύρῳ χρίσαντες, καὶ χελιδόνος καταθέντες τιμήν, οὐκ ἀτί-
μως τῆς πόλεως ἔξελάσονται. Οἱ δὲ μισθοφόροι ἐπίκεινται μισθοδοτεῖν καὶ ἀπολεῖται
ἀραγκάζοντες· βοῶ δὲ πᾶς τὴν ἐπάροδον, καὶ κέρδος ἥγονται τὸ τοῖς οἰκείοις συνα-
πολέσθαι. Οὐκ οἶδα εἰ τὴν ἡμετέραν πετιὰν οἱ τῆς Πελοποννήσου στατῆρες παραμ-
θήσονται. Καὶ σὺ τῶν τοῦ βασιλέως μητσθεὶς ἐτολῶν, ἀργυρολογήσεις τοὺς προσαι-
τοῦντας, ἐρόδια γοῦν πρὸς τὴν πατρίδα κομίσας, ως τὸν γ' ἀξιοῦτα χρήματα ἐλπίζειν
ἐτέρωθεν, πάντας ἐλλειβόρον δεῖσθαι, γρασί. Τούτων σε Θεὸς ἐξήγαγεν, ωςπερ Λαρτα
τῶν βολῶν, καὶ σύνει βασιλεῖ, εἴ τις τι λέγοι σοφὸν ἀποδεχομένῳ· οὐδὲ καθ' ἡμέραν
ἀκούων τὰ μητρίης ἄξια λέγοντος, καὶ εἴ τι σοι πρότερον ἡμῖν συνόρτι προσγέροντεν
ἀηδίας, καὶ τοῦθ' ωςπερ τινὰ νόσον ἀποβίπτεις φαδίως, ἀμιγῆ πάσης λύπης τὴν ἀπὸ
τῶν λόγων καρπούμενος ἡδονήν. Οἶδα γάρ, ως ἐν τοῖς τῶν διαλέξεων συμπεράσμασιν,
οἱ Παλαιᾶς ωςπερ τι τῶν.... ρισμάτων ἐξάπιντα φύεται· φαρέντι δέ, σὺ μὲν ἐπι..... καὶ
σπαράττειν εὐθὺς προθυμηῇ τὸ θηρόν, ο δὲ βασιλεὺς οὐ φαδίως τὸν ἄνδρα προδίδωσι.
Τοῦτο δ' ισως ἀηδῶς..... ἀλλήλων ἀπαλλάττεσθαι πείσει.

[Ἐπειγραφος]

«Ισθι τὸ ἔλαιον ἡμᾶς καὶ δεξαμένους καὶ χρησαμένους, καὶ τούτου σοι χάριν καὶ
εἰδότας καὶ εἰσομένους οὐχ ἡμᾶς μόρον, ἀλλὰ καὶ οὶς μετεδώκαμεν· δικαίου γὰρ ἔλαιον
πολλοὺς ἔγρωμεν δεῖτε πιανθῆναι».

Τάσσονται δὲ τοῦ σοφιστοῦ τούτου οἱ Λόγοι ως ἔπειται:

α') Σελ. 3—88. Περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης [Λόγος Γ']². Ἀρχή: «Τοὺς δὲ περὶ τῆς

¹ Ἐκ τούτων παρέχεται εἰκάζειν, δτι ὁ γράφων ἀπέσταλτο ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος, δάνεια ἀπὸ τῆς δύ-
σεως πορίσαι.

² Η τῶν λόγων ἀπαριθμησίς ἔστι γεωτέρας χειρὸς παρεπιγραφή.

έμης τύχης οὐ τὰ εἰκότα δοξάσοντας». Τέλος: «πόσον ἄρ τὸ πόλεως καὶ τηλικαύτης εἶη».

β') **Σελ.** 88—89. «Οτι τὸ πλουτεῖτ ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον [Λόγος Δ']». Αρχή: «Χθές τις ἐσπέρας ἥλγει τε καὶ ἔστετε». Τέλος: «ἀθάνατος ἐπικελευται ζῆμια».

γ') **Σελ.** 90—92. Τοῦ αὐτοῦ. Περὶ περίας [Λόγος Ε']. Αρχή: «Πλούσιον ἄρθρωπον ἄρθρωποι νομίζουσι τε καὶ ὄνομάζουσι». Τέλος: «μηκέτι εἴραι τὸν Πάτροκλον».

δ') **Σελ.** 92—100. Τοῦ αὐτοῦ. Πρὸς τὸν ἐγκαλέσαντα ως ληφωδοῦτα [Λόγος Σ']. Αρχή: «Πολλάκις ἐν τῷ τοῦδε δικαστηρίῳ ληφος ὑπ' αὐτοῦ κεκλημένος». Τέλος: «ἀφεῖς τὸ περὶ ὃν ἀφῆγαι διαλεχθῆναι».

ε') **Σελ.** 100—106. Πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου [Λόγος Ζ']. Αρχή: «Οὐθὲν ὑμᾶς ἄρ τις αἰτιάσαιτο τὸν εἰωθότα ἀπαιτοῦντα λόγον». Τέλος: «καὶ καλοῦτα με μᾶλλον ὑμᾶς ἐπὶ τὸν τοιοῦτο λόγον ἢ παρακαλούμενον».

Ϛ') **Σελ.** 106—116. Επαιρος Ἀρτέμιδος. Ἐπιγράφεται δὲ ὁ λόγος Ἀρτεμις [Λόγος Η']. Αρχή: «Αὐτὸ τοῦτο τὸν ἥντε καὶ ζῆν, καὶ λέγειν, καὶ δρᾶν τε ὑμᾶς». Τέλος: «αὐτῇ τε καὶ Απόλλωνι τῷ μουσηγέτῃ μελήσει».

ζ') **Σελ.** 116—119. Περὶ ἀπληστίας [Λόγος Θ']. Αρχή: «Οὐ φάδιον ἐντυχεῖτε, ὃ ἀνδρες, ἀρθρώπω μὴ λοιδοροῦντι τὴν τύχην». Τέλος: «δπότε πληγείη [ὑπ' ἄλλης χειρὸς σεστημεῖσθαι ἐν τῇ ὕψῃ: γρ. ἥλγει] τὴν ψυχὴν οὕτως ἐγίγνετο φάων».

η') **Σελ.** 119—137. Υπὲρ Ἀριστοφάρους [Λόγος Ι']. (Νεωτέρα δὲ χειρὶ παρεπέγραψεν: Ο λόγος πρὸς τὸν βασιλέα Ιουλιαρόν). Αρχή: «Εἰδὼς σε πολλήν, ὃ βασιλεῦ, τῶν οὐ τοῖς φίλοις συναγωνιζομένων κατεγγωκότα κακίαν». Τέλος: «τὸ δοκεῖν οὐκ εὖ φρονεῖτε, διν περὶ πολλοῦ ποιῆτε».

θ') **Σελ.** 137—143. Μορῳδία ἐπὶ Νικομηδείᾳ [Λόγος ΙΑ']. Αρχή: «Εἰτα Ὁμηρος μὲν οὐδὲ τὴν τοῦ φυτοῦ φθορὰν ἀνεν τοῦ ἐλεῆσαι παρέδραμεν». Τέλος: «παιδικοῖς περιχνθῆται κεψένοις».

ι') **Σελ.** 143—165. Πρεσβευτικὸς πρὸς Ιουλιαρὸν τὸν παραβάτην [Λόγος ΙΒ']. Αρχή: «Ἡλυθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος». Τέλος: «εἴτε κακίας ήν, εἴτε δυντυχίας ἐκεῖτα».

ια') **Σελ.** 165—176. Λιβαρίου δήτορος Ἀρτιοχέως λόγος Ἀρτιοχικὸς [Λόγος ΙΓ']. Αρχή: «Ἀμφοτέροις ἄρ τις εἰκότως ἐπιτιμήσειεν». Τέλος: «ὑπὸ τῶν κρειττόνων εἰς ὑποδοχὴν ἀνδρῶν»¹.

ιβ') **Σελ.** 177—200. Εἰς Ιουλιαρὸν αὐτοχράτορα ὑπατορ [Λόγος ΙΔ']. Αρχή: «Νῦν πρῶτον ὑπατορ ἐν τῇ τοῦ πράγματος δρῶ στολῇ». Τέλος: «οὕπω πρότερον ἐωράκασιν, οὔτε ἀνθρώπων, οὔτε θεῶν ὀρθαλμοί».

ιγ') **Σελ.** 201—246. Πρὸς Ἀριστείδην ἀρτιλογία ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν [Λόγος ΙΕ']. Αρχή: «Οἶδα μὲν ὅτι καὶ τῷ φίλῳ τοῖς σεμνοτέροις». Τέλος: «οὐκ ἄρα δόξεις ἔξω φιλογεικίας εἴραι».

ιδ') **Σελ.** 246—258. Πρὸς τὴν βουλὴν τῷ Ἀρτιοχέων [Λόγος ΙΖ']. Αρχή: «Οσοις μὲν πρὸς ὅσους ἐχρησάμην ὑπὲρ ὑμῶν παρὰ πάντα τὸν χρόνον, ὃ βουλή, λόγοις». Τέλος: «οὐδὲν κριδὲν ἀραφόηγεντα τῇ κεφαλῇ τοὺς ἄρρενας».

¹ Εἰ τελευτῇ ὡδε ὁ λόγος ἡ οὖ, ἀσφαλῶς εἰπεῖν οὐκ ἔχομεν. Εν γὰρ τῇ ἐκδόσει, ἡν καὶ μόνην πρὸς ἀντεπαρεξέτασιν ὑπ' ὄψιν εἶχομεν (ἔστι δὲ αὕτη ἡ ὑπὸ Ιοαν. Macciochus ἐν Φερράρᾳ τῷ αφιζ' ἔτει Αὐγούστου δέκτευπαθεῖσα), οὗτε οὗτος ἐμφέρεται, οὔτε μὴν τῶν ἄλλων οἱ πλείους.

ιε') Σελ. 259—334 (ών ἡ 259—60, ἡ τ' αὖ 333—34 νεωτέρας χειρὸς [τῆς ΙΕ' ἡ ΙΓ' ἔκαποντα επηρίδος] ἐστὶ προειθήκη, τῶν ἐν μέσῳ φύλλων πάλαι ἔχπεσόντων). Ἐπιτάφιος ἐπὶ Ἰουλιαρῷ [Λόγος ΙΖ']. Ἀρχή: «Ἐδει μέρ, ὃ παρόντες, ἀπερ ἡλπιζον ἐγώ τε καὶ πάρτες ἀνθρωποι τὸ τέλος εἰληφέται». Τέλος: «παρὰ τῷ ἡμετέρῳ λόγῳ τῷ μικρῷ, οὓς αὐτὸς ἦγες μεγάλους».

ιε') Σελ. 334—343 (γραφὴ τῆς αὐτῆς νεωτέρας χειρός). Μορφίᾳ εἰς Ἰουλιαρόν [Λόγος ΙΗ']. Ἀρχή: «Ω πόποι, η μέρα πέρθος οὐκ Ἀχαιδα γῆρ μόρον». Τέλος: «οὐ λιθον, οὐ δένδρον, οὐκ ὄρην».

ιε') Σελ. 344—355 (γραφὴ ἡ αὐτὴ μέχρι σελ. 346, εἰτα πάλιν ἡ προτέρα). Περὶ τῆς τιμωρίας Ἰουλιαροῦ [Λόγος ΙΘ']. Ἀρχή: «Οὐκ ἀρκετ τοῦτο τοῖς πράγμασιν, ὃ βασιλεῦ». Τέλος: «Ἄσθ' ἀπερ ἦν σοι τετιμωρημένῳ, ταῦτα ἔσται ἐθελήσαντι».

ιε') Σελ. 355—406 (δύο ἐν μέσῳ φύλλα, σελ. 361—64, εἰσὶν ἡμίτομα κατὰ μῆκος). Βασιλικὸς εἰς Κωρστάτιον καὶ Κώρστατα [Λόγος Κ']. Ἀρχή: «Ἐμελλον, οἶμαι, μηδενὸς ἀνδρῶν παρολύγοντος, αὐτόματος ὀρμήσειν ἐπὶ τὸν λόγον». Τέλος: «ὅτι μηδὲν ἡμῖν κατέλιπον, ὁ ζητήσομεν». Προτέτακται δέ: Προθεωρία τοῦ λόγου, ἡς ἡ ἀρχή: «Ἐκεῖρο μάλιστα παραπρετέντιον», τὸ δὲ τέλος: «εἰς ταπεινότητα καταπίπτει».

ιε') Σελ. 406—417. Προσφωρητικὸς ἐπὶ Ἰουλιαρῷ παραβάτῃ [Λόγος ΚΑ']. Ἀρχή: «Ἐπαγῆκει μετὰ τῶν ιερῶν, ὃ βασιλεῦ, καὶ τὸ τιμᾶσθαι τὴν τῷ λόγῳ τέχνην». Τέλος: «δσον περ ἥδη ταῖς ἀρεταῖς».

ιε') Σελ. 418—431. Πρὸς Ἀρτιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὄργης (ἔτέρα χειρὶ παρεπέγραψεν: Ἰουλιαροῦ) [Λόγος ΚΒ']. Ἀρχή: «Α μὲν ὑπὲρ τῆς πόλεως, ὃ ἀνδρες Ἀρτιοχεῖς, πρὸς τὸν αὐτοκράτορα διειλεγμαῖ». Τέλος: «θαυμάσεται με τοῦ χειριῶνος ἀμάδάκρυσιν».

ιε') Σελ. 431—445. Πρὸς Θεοδόσιον βασιλέα περὶ τῆς στάσεως τῆς ἐν Ἀρτιοχείᾳ γενομένης [Λόγος ΚΓ']. Ἀρχή: «Ἡτύχηκε μὲν ἡμῖν ἡ πόλις, ὃ βασιλεῦ». Τέλος: «χρηστὴν ἀγγελλαρ γέροντα τοῖς ἐμαυτοῦ πολίταις ἀπόπεμψον».

ιε') Σελ. 446—459. Πρὸς Θεοδόσιον βασιλέα ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς [Λόγος ΚΔ']. Ἀρχή: «Α μὲν πολλάκις προεῖπον, ως οὕτ' ἔσται τῇ πόλει δεινὸν οὐδὲν ἔτερον». Τέλος: «ἔρωτα τοῖς σοὶς νιέσι παιδείας ἐρθεῖσα καὶ μονσικῆς».

ιε') Σελ. 459—469. «Ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς Ἀρτίοχον ἔντηγροιαν [Λόγος ΚΕ']. Ἀρχή: «Οἱ μὲν βέλτιστοι τῶν ἐν τῇ πόλει καὶ φθόρον πλεῖστον ἀπέχοντες». Τέλος: «κειμένους δὲ ιδών σπέρνομαι».

ιε') Σελ. 469—483. Πρὸς Ἀρτιοχέας ὑπὲρ τῶν ἀριτόρων [Λόγος ΚϚ']. Ἀρχή: «Οὐ μὲν οὐκ εἴμι τῶν τῇ πόλει πολλάκις ἡταχθηκότων, ὃ ἀνδρες Ἀρτιοχεῖς». Τέλος: «καὶ τοῖς λογίοις χαριεῖσθε θεοῖς, ἐλευθε».

ιε') Σελ. 483.—513. Περὶ δουλείας [Λόγος ΚΖ']. Ἀρχή: «Τὸ δὲ δυρματε τούτῳ πολλῷ πανταχοῦ τῆς γῆς, δοῦλος καὶ δέλευθερος». Τέλος: «σκεψύμεθα, ὃ ἀνδρες, ἐν ἔτέρῳ περὶ τοῦδε συλλόγῳ».

ιε') Σελ. 503—511. Κατὰ Λουκιαροῦ [Λόγος ΚΗ']. Ἀρχή: «Εἴμι μὲν τῷ ἀπηρτηκότῳ Λουκιαρῷ». Τέλος: «οἱ δὲ καὶ οὕτως ἀμύνονται».

ιε') Σελ. 511—518. Ἀρτιόχῳ παραμνθητικός [Λόγος ΚΘ']. Ἀρχή: «Ἡροῦμαι προσήκειν, οὐ τοῖς πενθοῦσι μόρον ἡ παῖδας, ἡ γυναικας, ἡ γορέας». Τέλος: «ὅτι ἀρά οἰσθα τὸν Ἀρχιλόχον».

ιε') Σελ. 518—529. Πρὸς τῷ βασιλέα περὶ τῷ δεσμωτῷ [Λόγος Α']. Ἀρχή: «Εἰ

μὲν ἄπαν, δὲ προσῆκον ἦν περὶ τοὺς δεσμώτας». Τέλος: «ώς τοῖς δεδεμένοις τοῦ μετ' εὐρυχωρίας διαφέρειν τὰ κακά».

κβ') **Σελ.** 529—538. Πρὸς Εὐμόλπιον [Λόγος ΑΑ']. Ἀρχή: «Εἶναι μέν δοι φίλοις καὶ πολὺν ἡδη χρόνον, Εὐμόλπιε, φημὶ καὶ οὐκ ἀνέρηθείην». Τέλος: «καὶ βάλον τοὺς φίλοντας ἐπαιρέτας μᾶλλον ἢ μεμφομένους».

λ') **Σελ.** 539—548. Πρὸς τὰς τοῦ παιδαργωγοῦ βλασφημίας [Λόγος ΑΒ']. Ἀρχή: «Οὐ τοὺς θερικάτας με μᾶλλον ἄξιον νομίσαι κακούς». Τέλος: «ἀλλ' εἰδὼς τί μέν ἔστιν ὁ διδάσκαλος, τί δὲ ὁ παιδαργός».

λα') **Σελ.** 548—561. Πρὸς τὸν βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας [Λόγος ΑΓ']. Ἀρχή: «Ως δὲ βαρύς, ως δὲ ἐπαγθής, εἴρηται τισι περὶ ήμῶν». Τέλος: «δοῦται τε ἀφοριὰς ἐμοὶ χαρᾶς, ἀττὶ τῇς γῆς ἀρισταῖς».

λγ') **Σελ.** 561—570. Πρὸς Ἰχαρίον [Λόγος ΑΔ']. Ἀρχή: «Ἐπαίνων ἡξιώκως ἀ... βελτιόνος ἦν μοίρας τῶν Ἰχαρίων πεπραγμένων». Τέλος: «ἔστω καὶ τοῦτο, καὶ εἰ βούλει γε πρῶτον».

λδ') **Σελ.** 583—592. Εἰς Καισάριον μάγιστρον [Λόγος ΑΓ']. Ἀρχή: «Ἐπειδὴ ταῖς ὑποσχέσει ταῖς παρὰ σοῦ τὸ ἔργον ἡκολούθησεν, ὃ γενναῖ Καισάριε». Τέλος: «ώς ἔξισονθαι τὰς ἐκείνων ἀρετὰς τῇ τοῦ γεγεννηκότος».

λε') **Σελ.** 592—603. Πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος [Λόγος ΑΖ']. Ἀρχή: «Ως περ αὖ πρότερον καὶ γῆρας ἐοικέ μοι δεῖν φαρμάκων». Τέλος: «πεπληρῶθαι τε τὰς γυνὰς ὑπὸ τῶν γῆρας εἰρημένων καὶ γενέσθαι καλλίοντας».

λε') **Σελ.** 604—623. Πρὸς τοὺς νέους εἰς τὴν παιδείαν. [Λόγος ΑΗ']. Ἀρχή: «Πάλαι τινὲς ἄνθρωποι σκαιοὶ μὲν καὶ τοῦ μηδενὸς ἄξιοι». Τέλος: «ἐπὶ σαντὸν ἄρδρα κινήσας, τὴν προσῆκουσαν μετειληφας».

λζ') **Σελ.** 623—631. Κατ' Ἰχαρίον πρὸς τὸν χρατοῦντα [Λόγος ΑΘ']. Ἀρχή: «Πάλαι μὲν ἵσως ἔδει καὶ ἐμὲ κατηγορεῖται, καὶ σὲ καθῆμενον ἀκούειν, ὃ βασιλεῦ». Τέλος: «εἰ μὴ δύναμαι τοιαῦτα ἀδικοῦντα φιλεῖται, ἵσως οὐκ ἀδικῶ».

λη') **Σελ.** 631—639. Κατὰ Σιλβαροῦ [Λόγος Μ']. Ἀρχή: «Οὐδὲν θαυμαστὸν Σιλβαρὸν τὸν Γαυδεντίον κακῶς με λέγειν». Τέλος: «καὶ τὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἀποθέμενος θράσος γενέσθω πως τιμιώτερος».

† Τέλος τῶν λόγων Λιβανέου ῥήτορος Ἀντιοχέως.

Ἐχομένως δὲ τούτων φέρεται: Ἀριστείδου ῥήτορος Συμνοραίου Λόγος Λευκτρικὸς ὑπὲρ Λακεδαιμονίων πρῶτος.—Προθεωρία.—Ἀρχή: «Μετὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον, τικήσαντες τοὺς Ἀθηναίους Λακεδαιμόνιοι». Τέλος: «ὅτι δικαίως καὶ οὐ πρὸς χάριν αἰροῦμαι Λακεδαιμονίους». Ἀρχὴ τοῦ λόγου: «Οὐτως ἔχω, ὃ Ἀθηναῖοι, γνώμης ἀτεστηρί, ως εἰ μὴ λίαν εὐηθες εἰπεῖν». Τέλος: «καὶ μηδιμῆ πρὸς ἀπάντων ἔχον διηγεῖν».

† Τέλος γῦν εῖληφεν ἡ βίβλος ἦδε. †

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΩΝ ΧΑΡΤΙΝΩΝ ΤΕΥΧΩΝ

ΥΠΟ

ΙΕΡΟΘΕΟΥ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΦΛΩΡΙΔΟΥ

ΤΟΥ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΦΥΛΑΚΟΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ

ΥΟΒ'

ΜΕΛΟΓΡΑΦΙΚΟΝ

Τὸ τεῦχος σύγκειται ἐκ φύλλων 371, ὑπὸ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς χειρὸς γεγραμμένον ἐν φύλλῳ καὶ φέρον τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην: «Μαθηματάριον σὺν Θεῷ ἀγίῳ περιέχον τοῦ δλον ἐπι-
αυτοῦ. Μὴν Σεπτέμβριος εἰς τὴν α' τῆς ἵδικτου». Οἱ δὲ μελωδοὶ εἰσιν οὗτοι: Βασιλι-
κός. Ἰωάννης Κουκουζέλης. Βαρλαὰμ μοραχός. Γερμαρός. Ἰωάννης Γλυκές. Ἰωάννης
Ματστωρ. Βασιώτης. Ἡθικός. Γρηγόριος ιερομόναχος. Ξέρος Κορώνης. Μαρούνηλ Χρυ-
σάφης. Λαμπαδάριος. Κωνσταντῖνος ἐξ Ἀγχιάλου. Θεόδωρος Δαλασινός. Εὐγενικός.
Γερμαρός ιερομόναχος. Ἰωάννης Λαμπαδάριος (ὁ αὐτὸς ἵσως τῷ ἀνωτέρῳ). Κλαδᾶς.
Θετταλικός. Κοντοπετρῆς. Ἰωάννης Καμπάρης καὶ πρωτοψάλτης τῆς ἀγίας Σοφίας
τῆς Θεσσαλονίκης. Ἀγδρέας Κυπριώτης. Κορηλίος μοραχός Κλωβᾶς. Μαρούλης
Δομέστικος. Νικηφόρος Ἡθικός (ὁ αὐτὸς ἵσως τῷ ἀνωτέρῳ). Ἰωάννης ιερεὺς μελω-
δός. Λέωρ Ἀλιμυριώτης. Ἀγαπαπάρδας. Γεράσιμος Ἀγιορείτης. Κλήμης ιερομό-
ναχος. Θεόδονλος. Ἰωάννης Λαμπαδάριος. Φίλιππος ιερεὺς Τσαγκαρόλος. Γαβριὴλ
δομέστικος τῆς μονῆς τῶν Ξανθοπούλων. Μάρκος. Γεράσιμος ιερομόναχος Χριστο-
φόρος. Νεόφυτος Ἡθικός. Μητροπολίτης Κορίνθου. Μαρούνηλ Γαζῆς. Μιχαὴλ Πα-
στάδος. Καρβουναριώτης. Βαρθολομαῖος ιερομόναχος. Φαρδιβός. Γεώργιος δομέστικος
Κοντοπετρῆς. Μιχαὴλ Ἀλιμυριώτης Τραπεζούντιος. Γεράσιμος Κοντοπετρῆς. Γεώρ-
γιος μοραχός Μπούρης. Ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ φύλλῳ ὑπὸ ἄλλης χειρὸς γέγραπται: «Ἐλ-
λειφε τέλος τὸ παρὸν ἐν ἔτει σωτηρίῳ χιλιοστῷ ἐπτακοσιοστῷ πεντηκοστῷ τρίτῳ καὶ
περιέχει μαθήματα πεντακόσια πενήντα τρία».

ΥΟΓ'.

ΟΜΟΙΟΝ

Περιέχει τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Τριψίου, Πεντηκοστάρου καὶ τῆς Ὁκτωήχου ἐν φύλλοις 175
ἐν σχήματι τετάρτου, ἔτι δὲ καὶ τὸ Εἰρμολόγιον. Ἐν τῷ τέλει λείπουσι δύω φύλλα ἐκ τοῦ
πλ. δ' ἥχού. Ἐν αὐτῷ οὐκ ἀπαντῶσι τὰ δύματα τῶν μελωδῶν. Εἰ δὲ καὶ οὐ φέρει χρόνου ση-
μασίαν, ἔστιν δμως τῆς αὐτῆς τῷ ἀνωτέρῳ ἡλικίας.

ΥΟΔ'.

ΟΜΟΙΟΝ

Τὸ τεῦχος ἔχει ἐπιγραφὴν ἐν τῷ πρώτῳ φύλλῳ: «'Αρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τοῦ παλαιοῦ Στιχηράριον περιέχων καὶ τὸ Τριόδιον σὺν τῷ Πεντηκοσταρίῳ διάκληρον». Σύγκειται δὲ ἐκ φύλλων 130 ἐν σχήματι τετάρτου. Ἐν τῷ πρώτῳ φύλλῳ ἐσημειώσατο τις: «Κατὰ τὸ ἥμερον, Μαρτίου ιη', κυριακῇ β' τῶν ρηστειῶν σημεῖον πυρωειδὲς ὥρθη ἐν τῷ οὐρανῷ κατὰ τὸ βόρειον μέρος περὶ τρίτην ὥραν τῆς ρυκτός». καὶ: «Κατὰ τὸ ἥμερον, Μαρτίου καὶ', ἡμέρα παρασκευὴ εἰς τὰς δέκα ὥρας τῆς ρυκτός ἔγινεν μεγάλος σεισμὸς τόσορ δποῦ ἐβάσταξε στιγμὲς πέρτε, καὶ ἐσχίστικα δλα τὰ ὀσπῆτια τῆς Σμύρνης. Τῇ αὐτῇ δρᾳ ἔχάλασσαν, καὶ οἱ Φόκαις οἱ Παλαιᾶς καὶ οἱ Νέαις, ἐσκοτόθηκαν καὶ εἰς τὸ ψαροχαρον ἔως δεκατριῶν ἀνθρώπων μὲ τὸν ίδιον σεισμὸν ἥλθε καὶ μεγάλη βοή, καὶ μεγάλη βρόμα, καὶ ἐστω εἰς ἐνθύμησιν». Ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ φύλλῳ: «Τὸ παρὸν Στιχηράριον ὑπάρχει τῆς βασιλικῆς μονῆς τοῦ μεγάλου Θεολόγου τῆς Πάτμου, καὶ ὅποιος ἡθελει αὐτὸν ἀποκενῶσαι ῥὰ ἔχῃ ἀρτίδικον αὐτόν, καὶ τὸν δσιον Χριστόδοντον ἐν ἡμέρᾳ κρισεως. Αρχιδιάκονος Μακάριος τοῦ ἀγίου Σμύρνης βεβαιοῦ. ἥμερον, Μαρτίου ιη'».

ΥΟΕ'.

ΟΜΟΙΟΝ

Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου, ἐκ φύλλων 286 συγκείμενον, οὐ προηγεῖται ἐν δυσὶ φύλλοις μικρὰ εἰσαγωγὴ εἰς τὴν μουσικὴν μετὰ δὲ ταύτην ἐν τῷ πρώτῳ φύλλῳ: «'Αρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τὸ Στιχηράριον καλόφωνον περιέχον τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ δλον ἐριαντοῦ τῶν τροπαρίων κατὰ τάξιν συντεθεῖσαν παρὰ κυρίου Χρυσάφου τοῦ νέου καὶ πρωτοψάλτου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, κτλ.». Ἡ γραφὴ ἔστι σύγχρονος τοῖς ἀνωτέρω τεύχεσιν. Ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ φύλλῳ ἀναγινώσκεται: «Δόξαν τὸ δόγμα εἰς πᾶν ἀρχὴν τὸ τέλος. Χριστέ, δὸς ῥῶσιν δύναμιν εἰρεῖν τέλειον τέλος. Παρθενίου». Εἶτα δέ: «καὶ τὸ δὲ πρὸς τοῖς ἄλλοις κτήμα πέλει Παρθενίου ιερομονάχου τοῦ ἐκ Νέας μονῆς. Παρθένιος ιερομόναχος Χλοερῶν δὲ Γαβριὴλ ιερομονάχου Πατμίου, ἐκ τῆς ιερᾶς μονῆς τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ φιλοῦ Ιωάννου τοῦ Θεολόγου».

ΥΟΦ'.

ΟΜΟΙΟΝ

Στιχηράριον καλόφωνον ποιηθὲν παρὰ κύριον Γερμανοῦ Νέων Πατρῶν κτλ. Περιέχει φύλλα 223.

ΥΟΖ'.

ΟΜΟΙΟΝ

Τὸ τεῦχός ἔστιν ἐν σχήματι τετάρτου ἔχον ἐπιγραφὴν τοιάνδε: «'Αρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ Στιχηράριον καλόφωνον περιέχων πᾶσαν τὴν Ἀκολουθίαν τῶν τροπαρίων τοῦ δλον ἐριαντοῦ κατὰ τάξιν, συντεθεῖσαν καλοπισμὸν παρὰ κύριο Χρυσάφου καὶ πρωτοψάλτου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, κτλ.». Περιέχει φύλλα 475. Ἐν δὲ τῷ τελει: «Τὸ

παρὸν ἐγράφη παρ' ἐμοῦ Γρηγορίου Ιερομοράχου Πελοποννησοῦ ἐν ἔτει αὐτοῦ, 'Ιανουαρίου κα'.

ΥΟΗ'.

ΟΜΟΙΟΝ

Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου, περιέχον φύλλα 511 καὶ ἀρχόμενον οὗτως: «Ἄρχῃ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τοῦ Στιχηράριον δῶν τοῦ ἐρυαντοῦ, σύγθεμα Γερμανοῦ ἀρχιερέως Νέων Πατρῶν· τὸ δὲ ἀρχέτυπον ιδιόχειρον αὐτοῦ». Ἐν τῷ τέλει. 1753, αὖτις.

ΥΟΘ'.

ΟΜΟΙΟΝ

Ἐπερού Στιχηράριον τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, καὶ Στιχηράριον τοῦ Τριψόδου ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, καὶ λῆγον μέχρι τῆς κυριακῆς τῶν ἀγίων Πάντων. Περιέχει φύλλα 562 ἐν σχήματι τετάρτου. Ἐν τῷ πρώτῳ ἔξωφύλλῳ: «Νοεμβρίου 25 ἡρᾶμμεθα διαβάζειν τὸ Στιχηράριον, καὶ ἐώς Ιουνίου 10 ἐπερατώσαμεν τοὺς πρώτους τε καὶ πλαγίους τούτων, ἄμα δὲ καὶ τοὺς τρίτους σὺν τοῖς βαρῆσι».

ΥΠΓ'.

ΟΜΟΙΟΝ

Τὸ τεῦχός ἐστιν ἐν σχήματι τετάρτου, ἐκ φύλλων 196 συγκείμενον, καὶ περιέχει τοὺς Εἰρμοὺς ὅλων τῶν ἥχων, πρὸς τούτοις δὲ καὶ τὰ Ἔωθινά· ἐλλιπές δ' ἐστι τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ τέλους. Ἀρχεται ἐκ τῆς ἔκτης φύλλης τοῦ α' ἥχου, καὶ τελευτὴ εἰς τὸν πλ. δ'.

ΥΠΑ'.

ΟΜΟΙΟΝ

Στιχηράριον περιέχον πᾶσαν τὴν πρέπουσαν Ἀκολουθίαν τοῦ Τριψόδου καὶ Πεντηκοσταρίου ἐν φύλλοις 260 τετάρτου σχήματος. Ἐν τῷ δευτέρῳ ἔξωφύλλῳ: «1764, Μαρτίου ε', ἐγηρήκε λιμὸς μαίγας καὶ τινήκτα ἐγήνηκε ἐκλειψίς τοῦ φεγγαρίου καὶ ἡβάσταξε δίο ὥρας». Ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ: «Ἐτελείωθη τὸ παρῶν Στιχηράριον εἰς τὰ αχέτας' ἐν μηρὶ Φενρονάριω ἴα, παρὰ τοῦ τιμιωτάτου καὶ μονσικωτάτου κυρίου Κωνσταντίνου ἀργάγωστου· οὗ δὲ ἐκ τῆς νήσου Χοῖου».

ΥΠΒ'.

ΟΜΟΙΟΝ

Στιχηράριον καλόφωνον περιέχον πᾶσαν τὴν πρέπουσαν Ἀκολουθίαν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ κατὰ τάξιν συντεθεῖσαν ως φαίνεται ἐν τοῖς τυπογραφικοῖς μηναῖοις. Ἡ γραφὴ ὁμοία ἐστὶ τῷ ἀνωτέρῳ.

ΥΠΓ'.

ΟΜΟΙΟΝ

Στιχηράριον τόμος δεύτερος. Τὸ τεῦχος σύγχειται ἐκ φύλλων 271 καὶ περιέχει τοὺς μῆνας Φεβρουάριον μέχρι τοῦ Αὐγούστου, τὸ Τριψδιον καὶ τὸ Πεντηκοστάριον.

ΥΠΔ'.

ΟΜΟΙΟΝ

Στιχηράριον περιέχον πάσας τὰς ἔορτὰς τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, ἢτοι τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἔορτῶν. Ἐστὶ δὲ σχήματος τετάρτου καὶ σύγχειται ἐκ φύλλων 240· ἡ δὲ γραφὴ ὁμοία τοῖς ἀνωτέρω κακτατεταγμένοις.

ΥΠΕ'.

ΟΜΟΙΟΝ

Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου, περιέχον φύλλα 255 καὶ ὄλοκλήρους τοὺς κανόνας τοῦ Τριψδιού καὶ τὰ δοξαστικὰ ἀπὸ τῆς χυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τῆς πέμπτης ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν.

ΥΠΓ'.

ΟΜΟΙΟΝ

Τὸ τεῦχος περιέχει ἐν ψύλλαις 264 τὰ προσόμοια καὶ τοὺς κανόνας τοῦ ἀγίου Γεωργίου, ὁσαύτως τοῦ ἀγίου Κωνσταντίνου, τῶν ἀγίων Ἀποστόλων, τῆς Μεταμορφώσεως, τῆς Κοιμήσεως καὶ τῆς Ἀποτομῆς τοῦ Προδρόμου. Ἡ δὲ γραφὴ ὁμοία τῇ ἀνωτέρῳ.

ΥΠΖ'.

ΟΜΟΙΟΝ

Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου, φύλλα περιέχον 138, ἐν οἷς περιλαμβάνονται τὰ κατ' ἥχον Κεκραγάρια καὶ τὰ δοξαστικὰ τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, καὶ τοῦ Τριψδιού, καὶ τὰ Ἑωθινά. Μελφδοὶ δὲ εἰσιν οὗτοι: Χρυσάρης ὁ νέος. Ἰωάννης πρωτοψάλτης. Μπαλάσιος ιερεὺς. Νέων Πατρῶν. Παῦλος ιερεὺς, καὶ Ηέτρος. Ἐν τῷ πρώτῳ φύλλῳ: «Ἐρωτὰς ἐσὺ ὁ φίλος τίνος εἶται αὐτοὶ ή βίβλος τοῦ Μακαρίου Παλαιολόγου, καὶ εὕευρετω, καὶ σὰρ τὸ πιάρης ἀγινέτο». Ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ:

Ἐπελειώθη τὸ παρόν χρόνους εἰς τοὺς γιλίους
Εἰς τοὺς ἑζήντα τέσσαρους μὲ τοὺς ἑπτακοσίους,
Εἰς τὰς ὄκτω καὶ εἴκοσι μηνὸς τοῦ Σεπτεμβρίου,
Μὲ κόπον καὶ πολλὴν σπουδὴν αὐτοῦ τοῦ Μακαρίου.

E.Y.D της Κ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΥΠΗ'.

ΟΜΟΙΟΝ

Περιέχει φύλλα 253 ἐν σχήματι τετάρτου καὶ πᾶσαν τὴν πρέπουσαν Ἀκολουθίαν τοῦ Τριψιδοῦ καὶ Πεντηκοσταρίου.

ΥΠΘ'.

ΟΜΟΙΟΝ

Τὸ τεῦχός ἐστιν ἐν σχήματι τετάρτου, περιέχον φύλλα 178 καὶ τὰ ἐν τοῖς μηνὶ Σεπτεμβρίῳ, Ὁκτωβρίῳ καὶ μέχρι τοῦ Φεβρουαρίου φαλλόμενα δοξαστικά.

Υγ'.

ΟΜΟΙΟΝ

Τὸ τεῦχος σύγκειται ἐκ φύλλων 314, οὗ ἡ ἐπιγραφή: «Περιέχει μαθήματα τοῦ δλον ἐνιαυτοῦ λιαρ πλονσιώτατα, ποιῆματα διαφόρων διδασκάλων παλαιῶν τε καὶ νέων». Οἱ δὲ ἐν αὐτῷ μελουργοί εἰσιν οἵδε: *Μαρούηλ Χρυσάρης. Ἰωάννης Κουκουζέλης. Μαΐστωρ. Γεράσιμος Χαλκεόποντος. Κωνσταντῖνος Μαγουλᾶς. Γερμανὸς Νέων Πατρῶν. Παγκράτιος. Κωνσταντῖνος ἐξ Ἀγχιάλου. Μπαλάσιος ιερεύς. Ἡθικός. Γερμανὸς μοραχός. Γρηγόριος Ἀλιάτης. Ἰωάννης Λαμπαδάριος. Βαρθολομαῖος. Γεράσιμος. Ἰωάννης Γλυκύς. Ξέρος Κορώνης. Μάρκος μητροπολίτης Κορίνθου. Μαρούηλ Γαζῆς, καὶ Δαμιανός.*

ΥγΑ'.

ΟΜΟΙΟΝ

Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου, συγκείμενον ἐκ φύλλων 265. Περιέχει Ἀνοιξαντάρια, Πολυελέους, μεγάλα καὶ σύντομα Κεχραγάρια κλπ. Οἱ δὲ μελουργοί εἰσιν οἵδε: *Πέτρος Λαμπαδάριος. Γεώργιος Πανάρετος. Ἰωάννης Κλαδᾶς. Κουκουζέλης. Μαρούηλ. Ἀρχάδιος μοραχός. Κορώνης, Σγουρόποντος. Ἀμπελακιπιώτης. Χρυσάρης νέος. Δαγηῆλ πρωτοψάλτης. Σεραφεὶμ πρωτοψάλτης. Ἀθανάσιος ιερομόραχος Δημητριαδίτης. Ἀραστάσιος Λαρισσαῖος. Ἰωάννης Γλυκύς. Θεοδόσιος ιεροδιάκονος. Γερμανὸς ἀρχιερεὺς Νέων Πατρῶν. Παραγιώτης Χαλάτζογλους, καὶ Ἀραστάσιος Ραψαριώτης.*

ΥγΒ'.

ΟΜΟΙΟΝ

Τεῦχος ἐν σχήματι δγδόου, συγκείμενον ἐκ φύλλων 329. Περιέχει τὰ δοξαστικὰ τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ μελουργηθέντα παρὰ Γερμανοῦ ἀρχιερέως Νέων Πατρῶν.

ΥἽΓ'.

ΟΜΟΙΟΝ

Καὶ τοῦτό ἐστιν ἐν σχήματι δγδόου, φύλλα περιέχον 97. Ἐν τοῖς τρισὶ πρώτοις φύλλοις γέγραπται σύντομος εἰςαγωγὴ εἰς τὴν Μουσικὴν ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς τὸ Ἀναστασιματάριον.

ΥἽΔ'.

ΟΜΟΙΟΝ

Τεῦχος ἐν σχήματι δγδόου, συγκείμενον ἐκ φύλλων 169. Περιέχει τό: «Ἀναστασιματάριον, ὅπερ ἐτοιασθη παρὰ καὶ Πέτρον Λαμπαδαρίου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, τοῦ Πελοποννησίου, κατὰ τὸ τοῦ Εἰρμολογίου ὄφρος, δι' ἐπιταγῆς τοῦ παραγιωτάτου καὶ σοφωτάτου πατριάρχον Κωνσταντινούπολεως κυρίου κυρίου Σαμουήλ Βυζαντίου τοῦ ἀπὸ Δέρκων, ἐπ' ὥρελείᾳ τῶν χριστιανῶν».

ΥἽΕ'.

ΟΜΟΙΟΝ

Ἐκ τοῦ τεύχους τούτου τοῦ ἐν σχήματι τετάρτου λείπουσι φύλλα ἵκανὰ ἐν τῇ ἀρχῇ. Συγκειται δὲ ἐκ φύλλων 149 καὶ ἐστιν Ἀνθολογία. Τελευτᾷ ἐν τῷ δοξαστικῷ τῶν ἀγίων Πάντων.

ΥἽϚ'.

ΟΜΟΙΟΝ

Τὸ τεῦχος ἐν σχήματι δγδόου καὶ ἐκ φύλλων 205 συγκείμενον περιέχει τὰ δοξαστικὰ τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν, καὶ τῶν λοιπῶν ἑορταζομένων ἀγίων, ὡς καὶ τινὰ ιδιόμελα τοῦ Τριῳδίου καὶ Πεντηκοσταρίου, συντεθέντα κατὰ συντομώτερον τρόπον ἐκ θέσεων στιχηρῶν τε καὶ εἰρμολογικῶν παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου διδασκάλου κυρίου Ἰακώβου καὶ πρωτοψάλτου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας. Ἐν τῷ τελευτατῷ φύλλῳ: «Ἡγοράσθη παρ' ἐμοῦ Ἀρτωρίου προσκυνητοῦ Τερμεντζόγλου Κυπρίου Λευκοσιάτου, ἐν ἐτη ἀωιδ', ἐν μηνὶ Μαρτίῳ εἰς Κωνσταντινούπολιν».

ΥἽΖ'.

ΟΜΟΙΟΝ

Τεῦχος ἐν σχήματι δγδόου, συγκείμενον ἐκ φύλλων 183, περιέχει ἀπασαν τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Παθῶν καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΥἽΗ'.

ΟΜΟΙΟΝ

Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου, συγκείμενον ἐκ φύλλων 295, ἐμελουργήθη ὑπὸ τῶν ἔξι τοῦ με-

λουργῶν: Πέτρον Λαμπαδάριον τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας. Γεωργίου Κορτοπετρῆ. Μαρούνη. Ἰωάννου Κλαδᾶ. Γιακονιάκη πρωτοψάλτου. Κορώνη. Ἰωάννου Κουκουζέλη. Ἀρχαδίου μοραχοῦ. Γεωργίου. Στρυφοπούλου. Ἰωάννου πρωτοψάλτου. Μπαλασίου. Δασιὴλ πρωτοψάλτου. Ζαχαρίου Χαρερδέ, καὶ Ἀραστασίου.

ΥΨΩΣ.

ΟΜΟΙΟΝ

Τεῦχος ἐν σχήματι δγδόσου, περιέχον φύλλα 187. Ἐστιν: Ἀραστασιατάριον, ἐν ὧ καὶ Χερούβικὰ κ.λπ., ὑπὸ τῶν ἔξις μελουργηθέν: Χρυσάφου τοῦ ρέου. Μπερικέτη. Ἰωάσαφ τοῦ ρέου Κουκουζέλη. Μπαλασίου. Παραγιώτου Λαμπαδάριον, καὶ Κωνσταντίου τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου.

Φ'.

ΟΜΟΙΟΝ

Τεῦχος ἐν σχήματι δγδόσου, ἐκ φύλλων συγκείμενον 42, περιέχει τὰ Ἑωθίνα καὶ τὰ Συλλειτουργικά.

ΦΑ'.

ΟΜΟΙΟΝ

Τεῦχος ἐν σχήματι δγδόσου, ἐκ φύλλων 329 συγκείμενον. Ἐστι: «Στιχηράριον καλόφων ποιηθὲρ παρὰ κὺρο Γερμανοῦ ἀρχιερέως Νέων Πατρῶν».

ΦΒ'.

(Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου ὅρα ἐν τέλει τῆς Ἀραγραφῆς).

ΦΓ'.

ΟΜΟΙΟΝ

Τὸ τεῦχός ἐστι σχήματος δεκάτου ἔκτου, ἐκ φύλλων 171 συγκείμενον, καὶ περιέχει: Κεκραγάρια κατ' ἥχον, τὰ Ἑωθίνα, Χερούβικὰ καὶ Κοιτωνικά. Οἱ δὲ μελουργοὶ εἰσιν οὗτοι: Μελχισεδὲν ἐπίσκοπος Ῥαιδεστοῦ. Γαβριὴλ ἐξ Ἀγχιάλου. Ξένος Κορώνης. Ἀρθιμος ιερομόραχος. Καρύκης. Λάσκαρις. Παγκράτιος μοραχός. Μαγουλᾶς, καὶ Ἰωάννης Λαμπαδάριος. Ἐπὶ δὲ τῆς πινακίδος γέγραπται: «1642 μηνὶ Ἰουνίῳ .. ἡγόρασα τὸ παρὸν ψαλτικὸν ἀπὸ τὸν δσιότατον ιερομόραχον κύρο Μητροφάνην τὸν Ζακιρθινέον διὰ φεάλλια 2 1/2, ἀπὸ τὸ μοραστήρην τοῦ Διονισίου, καὶ ἡπάρχη ταῦτα ἐμοῦ Ἀθαρασίου ιερομόραχον ἐκ νίσου Πάτμου καὶ δποιος βουληθῆ τὰ τὸ»

ΦΔ'.

ΟΜΟΙΟΝ

Δοξαστάριον κατὰ τὴν νέαν μέθοδον, περιέχον φύλλα 104.

ΦΕ'.

ΟΜΟΙΟΝ

Εἰρμολόγιον κατὰ τὴν νέαν μέθοδον, περιέχον φύλλα 112.

ΦΓ'—ΦΙΒ'.

ΟΜΟΙΑ

Τὰ ύπὸ τοὺς ἀνωτέρω ἀριθμοὺς τεύχη περιλαμβάνουσι τὸ σύνολον σύστημα τῆς νέας μουσικῆς, κτῆμα ὄντα καὶ γραφὴ τοῦ μακαρίου Κυριλλου ιεροδιακόνου Κατελανάκη, τροφίμου μὲν ὑπάρξαντος τῆς καθ' ἡμᾶς ιερᾶς μονῆς, ἐπὶ μακρὸν δὲ χρόνον ἐν Ἀχαΐᾳ τὴν ἀλληλοδιδαχτικήν διδάξαντος μέθοδον, αὐτόθι δὲ καὶ τὸ ζῆν οὐ πρὸ πολλοῦ ἐκμετρήσαντος.

ΦΙΓ'.

ΟΜΟΙΟΝ

Τὸ τεῦχος ἔχει σχῆμα τετάρτου, ἐκ φύλλων συγκείμενον 164, καὶ περιέχει: *Κεκραγάρια ἀργὰ κατ' ἥχον, τό: Μακάριος ἀνήρ, Ἐωθινὰ ἀργά, τὸν Πολυέλεον, καὶ Δοξολογίας.*

ΦΙΔ'.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΣΤΗΣ

Τὸ τεῦχος ἔστιν ἐν φύλλῳ συγκείμενον ἐκ φύλλων 488 καὶ περιέχει τὰ ἔξι:

α') Τοῦ ἀγίου Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκορίου Εἰς τὸν βίον καὶ τὰ θαύματα τοῦ ἐργαστηρίου Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου. β') Τοῦ ἀγίου Σιλβέστρου πάπα Ῥώμης Βίος. γ') Βίος καὶ πολιτεία τῆς μακαρίας Ἀπολλιναρίας. δ') Μαρτύριον τοῦ ἀγίου μάρτυρος Γορδίου. ε') Μαρτύριον τοῦ ἀγίου Πολυεύκτου. σ') Βίος καὶ πολιτεία τοῦ δούλου Πατρὸς ἡμῶν Μαρκιανοῦ. ζ') Βίος καὶ πολιτεία τοῦ δούλου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου. η') Τῆς ἀγίας μάρτυρος Τατιανῆς. θ') Τῷ ἀγίων μαρτύρων Ἐρμύλου καὶ Στρατονίκου. ι') Εἰς τὴν ἀραιότερην τῷ δούλῳ Αββάδων τῷ ἐργαστηρίῳ Πατρὸς ἡμῶν Αρτωρίου τοῦ Μεγάλου. ια') Βίος καὶ πολιτεία τοῦ δούλου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Αρτωρίου τοῦ Μεγάλου. ιβ') Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἐργαστηρίου Πατρὸς ἡμῶν Αθανασίου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας τοῦ Μεγάλου καὶ Ομολογητοῦ. ιγ') Βίος καὶ πολιτεία τοῦ δούλου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Εὐθύμιου. ιδ') Βίος καὶ πολιτεία τοῦ δούλου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου. ιε') Ὑπόμυημα εἰς τὸν ἀγίον Ἀπόστολον τοῦ Χριστοῦ Τιμόθεον. ιι') Βίος καὶ μαρτύριον τοῦ ἀγίου μάρτυρος Αραστασίου. ιζ') Μαρτύριον καὶ ἀθλητικής τοῦ ἀγίου ιερομάρτυρος Κλήμεντος ἐπισκόπου Ἀγκύρας. ιη') Βίος καὶ ἀσκησίς τῆς δούλας μητρὸς ἡμῶν Ξένης. ιθ') Ἐγκάλμιον εἰς τοὺς τρεῖς ιεράρχας Βασιλείου, Χρυσόστομον καὶ Γρηγόριον (οὐ τὰ μὲν πρῶτα ἐξ φύλλων γέγραπται ὑφ' ἑτέρας νεωτέρας χειρός, πάντα δὲ τὰ ἄλλα ὑπ' ἀρχαιοτέρας). Ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ σεσημείωται: «Τέλος δέδοται σὺν θεῷ τῷ βιβλίῳ, χεροὶ Γαλακτίωρος μοραχοῦ τάχα. Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα βίβλος συνδρομῇ καὶ ἐξόδῳ σὺν πάσῃ προθυμίᾳ ψυχῆς τοῦ φιλολόγου καὶ φιλοβίβλου χυροῦ Γεωργίου τοῦ Πατιψήτου κατὰ μῆτρα Μάιον τῆς νῦν ἐρισταμένης

$\Phi \mathbf{IE}'$.

ΜΑΞΙΜΟΥ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΥ

Τὸ τεῦχος ἐν σχήματι ὃν τετάρτου σύγχειται ἐκ φύλλων 395, καὶ περιέχει διδαχὰς τοῦ σοφῶτάτου Μαξίμου ἱερομονάρχου τοῦ Πελοποννησίου· ἡ δὲ γραφὴ ἐστι· τῆς δεκάτης ἑβδόμην ἀρχομένης ἔκατοντα επτηρίδος:

α') Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. β') Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.
γ') Κυριακὴ πρὸ τῶν Φώτων. δ') Κυριακὴ μετὰ τὰ Φώτα. ε') Κυριακὴ τοῦ Τελώνου
καὶ τοῦ Φαρισαίου. σ') Κυριακὴ τοῦ Ἀσώτου. ζ') Κυριακὴ τῆς Ἀποκρέω. η') Κυ-
ριακὴ τῆς Τυροφάγου. θ') Κυριακὴ πρώτη τῶν νηστειῶν. ι') Κυριακὴ Β' τῶν νηστειῶν.
ια') Κυριακὴ Γ' τῶν νηστειῶν. ιβ') Κυριακὴ Δ' τῶν νηστειῶν. ιγ') Κυριακὴ Ε' τῶν
νηστειῶν; ιδ') Κυριακὴ τῶν Βαΐων. ιε') Κυριακὴ τοῦ Πάσχα. ις') Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ.
ιζ') Κυριακὴ τῶν Μυροφόρων. ιη') Κυριακὴ τοῦ Παραλύτου. ιθ') Κυριακὴ τῆς Σαμα-
ρεῖτιδος. ς') Κυριακὴ τοῦ Τυφλοῦ. κα') Κυριακὴ τῶν ἀγίων Πατέρων. κβ') Κυριακὴ τῆς Πεντηκοστῆς.
κγ') Κυριακὴ τῶν ἀγίων Πάντων. κδ') Κυριακὴ Β' τοῦ Ματθαίου.
κε') Κυριακὴ Γ' τοῦ Ματθαίου. κε') Κυριακὴ Δ' τοῦ Ματθαίου. κζ') Κυριακὴ Ε' τοῦ
Ματθαίου. κη') Κυριακὴ Ζ' τοῦ Ματθαίου. κθ') Κυριακὴ Ζ' τοῦ Ματθαίου. λ') Κυ-
ριακὴ Η' τοῦ Ματθαίου. λα') Κυριακὴ Θ' τοῦ Ματθαίου. λβ') Κυριακὴ Ι' τοῦ Ματ-
θαίου. λγ') Κυριακὴ ΙΑ' τοῦ Ματθαίου. λδ') Κυριακὴ ΙΒ' τοῦ Ματθαίου. λε') Κυ-
ριακὴ ΙΓ' τοῦ Ματθαίου. λς') Κυριακὴ ΙΔ' τοῦ Ματθαίου. λζ') Κυριακὴ πρὸ τῆς
Ὑψώσεως. λη') Κυριακὴ μετὰ τὴν Ὑψώσιν. λθ') Κυριακὴ πρώτη Λουκᾶ. μ') Κυ-
ριακὴ Β' Λουκᾶ. μα') Κυριακὴ Γ' Λουκᾶ. μβ') Κυριακὴ Δ' Λουκᾶ. μγ') Κυριακὴ
Ε' Λουκᾶ. μδ') Κυριακὴ Ζ' Λουκᾶ. με') Κυριακὴ Ζ' Λουκᾶ. μς') Κυριακὴ Η' Λουκᾶ.
μζ') Κυριακὴ Θ' Λουκᾶ. μη') Κυριακὴ Ι' Λουκᾶ. μθ') Κυριακὴ ΙΑ' Λουκᾶ. ν') Κυ-
ριακὴ ΙΒ' Λουκᾶ. να') Κυριακὴ ΙΓ' Λουκᾶ. νβ') Κυριακὴ ΙΔ' Λουκᾶ. νγ') Κυριακὴ
ΙΕ' Λουκᾶ. νδ') Κυριακὴ τῆς Χαραραίας. Καὶ τοσαῦτα μὲν περιέχει τὸ τεῦχος. Ἐν δὲ τῷ
τρίτῳ φύλλῳ εὑρηται γεγραμμένον: «Τῷ παρὸν Κυριακοδρόμιον ὑπάρχει κάμοῦ Ἰωά-
σαφ ἱερομοράχον ἐκ νήσου Πάρος· καὶ ἀγόραστα αὐτῷ ἐκ προηγούμενον κυρίου παπᾶ ο.
Δαριηλ Ἀγριότι διὰ ἄ.—χ.» (ἥτοι ἀσπρα 600).

ΦΙΣ'

TOY AYTOY

Ἐπιγέγραπται τὸ τεῦχος: «Μαξίμου τοῦ σοφωτάτου ἀκροατοῦ γερομέρου Μελετίου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας» καὶ ἐστιν ὑπὸ τῆς αὐτῆς χειρὸς γεγραμμένον ἐν σχήματι τετάρτου κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑκατονταετηρίδα, φύλλα περιέχον 308. Εὑρηνται δὲ ἐν αὐτῷ ‘Ομιλίαι ΛΑ’, αἱ αὐταὶ ταῖς ἐν τῷ προηγουμένῳ τεύχει, καὶ ἐπιπλέον αἱ ἐφεξῆς ἔτεραι ‘Ομιλίαι τοῦ αὐτοῦ, ἐπὶ τὸ Ἑλληνικώτερον γεγραμμέναι:

α') Περὶ τοῦ νιοῦ τῆς χήρας. β') Περὶ τῆς παραβολῆς τοῦ σπόρου. γ') Περὶ τοῦ

ἔχοντος τὸν λεγεῶντα. δ') Περὶ τοῦ πλοντίου καὶ τοῦ Λαζάρου. ε') Περὶ τῆς ἐπιτιμήσεως τῷ θύματι. σ') Εἰς τό: «Οἱ λόγοι τοῦ σώματος ἔστιν ὁ ὄφθαλμός». ζ') Εἰς τὸ αὐτὸν φητὸν ἑτερος Λόγος. η') Περὶ τῆς αἰμοφόρου σης καὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀρχισυνταγώγου. θ') Εἰς τὴν συγκύπτουσαν. ι') Περὶ τῆς παραβολῆς τοῦ δείπνου. ια') Εἰς τὴν ἀποστολὴν τῷ δώδεκα μαθητῶν. ιβ') Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. ιγ') Κυριακὴ ΙΖ' τοῦ Ματθαίου. ιδ') Κυριακὴ τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου. ιε') Κυριακὴ τοῦ Ἀσώτου.

ΦΙΖ'.

ΛΟΓΟΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΙ

Τὸ τεῦχός ἐστι σχήματος τετάρτου ἐκ φύλλων 480 συγχείμενον, ὑπὸ διαφόρων δὲ χειρῶν γεγραμμένον κατ' ἀρχομένην τὴν παρελθοῦσαν ἐκατονταετηρίδα. Περιέχει Λόγους διαφόρους, ὃν οἱ πλεῖστοι εἰσὶ πονήματα τοῦ ἀοιδίμου καὶ ἀκαμάτου ἐκείνου διδασκάλου Μακαρίου τοῦ Πατριός, ἄλλοι μὲν ἐκδεδομένοι τυγχάνοντες ἐν τῇ Εὐαγγελικῇ Σάλπιγγι, ἄλλοι δὲ ἀνέκδοτοι ἔτη, εύρισκόμενοι καὶ ἐν τοῖς ὑπ' ἀριθ. ΤΠΓ'—ΠΘ' τεύχεσιν. Ἐν τισὶ δὲ αὐτῶν εὑρηται σεσημειωμένος καὶ ὁ χρόνος καθ' ἓν ἐξεφωνήθησαν ἢ καὶ συνετέθησαν. Ἐν δὲ τοῖς πρώτοις τρισὶ φύλλοις γέγραπται ὁ ἀεφαλαιώδης πίναξ τῶν περιεχομένων ὑπὸ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ Ἀθανασίου ιερομονάχου τούπικλην Χρυσοχόου τοῦ Πατρίου, οὕτως ἔχων:

α') Κυριακὴ Ε'. Περὶ τοῦ καθαρτηρίου πυρός. β') Κυριακὴ Ι' Λουκᾶ. Περὶ ἔξομοδογήσεως. γ') Ἐτερος Λόγος Ι' Λουκᾶ. Περὶ ἐλεημοσύνης. δ') Κυριακὴ ΙΑ' Κουκᾶ. Δείπνου τέλη καὶ περὶ τοῦ ἀγίου ἄρτου. ε') Κυριακὴ ΙΓ' Λουκᾶ. Περὶ προορισμοῦ. σ') Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Ἰησοῦς δύομα πόσα ἀγαθὰ παρέχει ἡμῖν. ζ') Εἰς τὰ ἅγια Θεοφάγεια. Περὶ τοῦ θείου βαπτίσματος διτι εὐεργετικώτατον μύστηριον. η') Εἰς τὴν Ὅπαταρτὴν τοῦ Κυρίου. Ὁτι δὲ Συμεὼν ἀρώτερος πάντων, καὶ ἐγκάμιον εἰς τὴν Παρθέρον. θ') Κυριακὴ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου. Ὁτι η ταπείρωσις θεμέλιον πασῶν τῶν ἀρετῶν. ι') Κυριακὴ τοῦ Ἀσώτου. Ὁσην χαρὰν προξενεῖτε εἰς τὸν θεόν δὲ ἀμαρτωλὸς μεταροῶν, καὶ πόσην δίδει εἰς τὸν διάβολον ἀμαρτάρων. ια') Ἐτερος λόγος εἰς τὴν Κυριακὴν τοῦ Ἀσώτου. Θεοῦ χωρισμὸς διτι φρικτός. ιβ') Κυριακὴ τῆς ἀποκρέω. Βασιλεῖα δικαιῶν δποία. ιγ') Ἐτερος Λόγος εἰς τὴν αὐτὴν Κυριακὴν καὶ εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν. ιδ') Ἐτερος Λόγος εἰς τὴν αὐτὴν Κυριακὴν. Μνήμη κρίσεως τί. ιε') Κυριακὴ τῆς Τυροφάγου. Ὁτι οὐ δεῖ μηδησικακεῖτε. ισ') Κυριακὴ Α' τῶν ρηστειῶν. Ὁτι δὲ χριστιανὸς νίδες θετδες τοῦ Θεοῦ. ιζ') Ἐτερος Λόγος εἰς τὴν αὐτὴν Κυριακὴν. Περὶ τῆς ὄρθης πίστεως, καὶ περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἀγίου Πνεύματος. ιη') Κυριακὴ Β' τῶν ρηστειῶν. Κατὰ μεθυόντων, καὶ διτι η μέθη αὐτοπροαίρετος παράλυσις. ιθ') Ἐτερος Λόγος εἰς τὴν Κυριακὴν. Ὁτι σχισματικοὶ οἱ Λατίτοι, οὐχ ἡμεῖς. ιχ') Κυριακὴ Γ' τῶν ρηστειῶν. Ὁποῖα χαλεπὰ τὰ ἀπαρηθέντα, καὶ κατὰ χορευόντων. ια') Ἐτερος Λόγος εἰς τὴν Ὅψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Ὁτι φῶς καὶ σωτηρία τῆς οἰκουμένης. ιβ') Ἐτερος Λόγος εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτὴν τῆς Ὅψωσεως. Σταυροῦ δύναμις δποία. ιγ') Κυριακὴ Δ' τῶν ρηστειῶν. Ὁποῖος δράκων διάβολος, καὶ τις δὲ εἰσοδος αὐτοῦ πρὸς τὸν ἄγρωπον. ιδ') Εἰς τὴν αὐτὴν Δ' Κυριακὴν τῶν ρηστειῶν ἑτερος. Ὁτι αἰτία τοῦ πειρασμοῦ οὐχ δὲ Θεός, οὐτε μὴν διάβολος, ἀλλ' αὐτὸς δὲ ἄγρωπος καὶ εαντὸν δεῖ κατακρίνειν. ιε') Κυριακὴ Ε' τῶν ρηστειῶν. Μνήμη θαράτου δσων δφελος ἀγαθῶν. ισ') Κυριακὴ Ζ' τῶν Βαΐων. Ὁποῖα τὰ τῆς ἑορτῆς σύμβολα, καὶ

δι τι χείλεσι μὲρ ὑμεῖς μετέχομεν τὸν Θεόν, τῇ δὲ καρδίᾳ πόρῳ ἀπέχομεν. κζ') Εἰς τὸν ἵερὸν Νιπτῆρα. "Οτι μηδὲν θαράτον πρόξενος σωτηρίας. κη') "Ἐτερος Λόγος εἰς τὸν ἵερὸν Νιπτῆρα. Περὶ ταπεινώσεως. κθ') Τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ. Λόγος παθητικὸς εἰς δάκρυα. λ') Εἰς τὰ φρικτὰ Πάθη τοῦ Κυρίου. "Οτι ἡ Θεοτόκος ὑπερέβη τοὺς πόνους τῶν μαρτύρων, ἔπαθε πλέον τοῦ Υἱοῦ. Λόγος παθητικός. λα') "Ἐτερος Λόγος εἰς τὰ ἄγια Πάθη τοῦ Κυρίου. Περὶ δακρύων. λβ') Λόγος εἰς τοὺς ἄγιους Ηάρτας. "Οτι ἡ τῶν ἄγιων πρεσβεία μεγάλως ὠφελεῖ ἡμᾶς. λγ') Εἰς τὴν Κυριακὴν τῶν ἄγιων Πάτων. "Οτι οὐ δεῖ καταφροεῖται τὴν ρηστελαρ τῶν ἄγιων Ἀποστόλων. λδ') Λόγος ἔτερος εἰς τὴν αὐτὴν Κυριακήν. "Οτι εὑνέρχεται γυναικοὶ ἡμῶν οἱ ἄγιοι. ιε') Κυριακὴ Γ' τοῦ Ματθαίου. Κατὰ τῶν ἀγαπούντων τὴν ρηστελαρ τῶν ἄγιων Ἀποστόλων. λε') Κυριακὴ Ε' τοῦ Ματθαίου. 'Ο διάβολος τι ἐστι. λζ') Εἰς τοὺς ἄγιους Ἀποστόλους. "Οτι ἡ ξεριτεῖα ὅσων ἀγαθῶν πρόξενος. λη') Εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτὴν τῶν ἄγιων Ἀποστόλων. "Οτι οἱ Ἀπόστολοι ρεκτὸς ἡλίος, καὶ λίθοι πολύτιμοι. λθ') Εἰς τὴν θελαρ Μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου. "Οτι τὸ τῆς Μεταμορφώσεως φῶς τύπος ἦν τοῦ φωτὸς οὐπερ ἀπολαύσονται οἱ δίκαιοι. μ') Εἰς τὴν αὐτὴν θελαρ Μεταμόρφωσιν. "Οτι ἀκτιστον ἐκεῖτο τὸ φῶς, καὶ οὐ κτιστὸν κατὰ τοὺς Λατίρους. μα') Εἰς τὴν Κοιμησιν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. "Οτι δεδοξαμένη ἡ ἀνάβασις αὐτῆς πρὸς οὐρανούς. μβ') Εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτὴν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. 'Οποιαρ χαρὰν ἐπροξέρησεν εἰς τὸ πᾶν ἡ μετάστασις τῆς Παρθένου, καὶ τι δηλοῖ τό: «ένδος δέ ἐστι χρεῖα». μγ') Εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτὴν τῆς Κοιμήσεως τῆς Παρθένου. "Οτι τὰ τάγματα τῶν Ἀγγέλων καὶ τῶν δικαίων ἡλθον εἰς ἀπάρτησιν τῆς Παρθένου διὰ τὰ ἄγιασθον, καὶ δχι διὰ τὰ τὴν ἄγιάσοντα. μδ') Εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Ἀρχαγγέλων. "Οτι δ Ἀγγελος μόνος φίλος πιστὸς τῷ εὐσεβεῖ χριστιανῷ καὶ οὐδεὶς ἄλλος. με') Εἰς τὸ Γενέσιον τοῦ Προδρόμου. "Οτι τὸ μέγα ὄνομα οἰκεῖτον αὐτῷ. μζ') Εἰς τὸν Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγελιστὴν Ιωάννην τὸν Θεολόγον. "Οτι μετέστη πάτων τῶν ἐγκαυμίων τὸ φίλος Χριστοῦ. μζ') Εἰς τοὺς Τρεῖς μεγάλους διδασκάλους καὶ Ιεράρχας. "Οτι οἱ ἄγιοι οὗτοι τρισυπόστατος ἡλιος φωτίζων τὸν σύμπαντα κόσμον. μη') Εἰς τὸν Μέγαρον Ἀθαράσιον πατριάρχην Ἀλεξανδρείας. "Οτι ἀλλα τῆς γῆς δ παρὼν ἄγιος. μη') Εἰς τὸν μεγαλομάρτυρα Γεώργιον. 'Ἐγκώμιον εἰς τὰ τοῦ Γεωργίου κατορθώματα. ν') Εἰς τοὺς ἄγιους Τεσσαράκοντα Μάρτυρας. "Οτι ἡ μεγαλογυνχία μετέστη ἐγκώμιον ὑπόθεσις. να') Εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν ἄγιων καὶ ιαματικῶν Ἀραρύνων. "Οτι μετέστη αὐτῶν ἐγκώμιον τὸ ζητεῖται τὸ συμφέρον τοῦ πλησίον καὶ οὐχὶ τὸ ἴδιον. νβ') Εἰς τὸν ὄσιον καὶ Μέγαρον Ἀρτώνιον. "Οτι κάτοπτρον ἐμψυχον καὶ λαμπρότατον τῆς οὐρανού πολιτείας. νγ') Λόγος ἐγκώμιαστικὸς εἰς τὸν νέον διοικήτην Παχώμιον μαρτυρήσαστα πρὸς τὰ μέρη τῆς Φιλαδελφείας εἰς χωρίον Ούσάκι ὄνομαζόμενον. νδ') Εἰς τὴν ἄγιαν μεγαλομάρτυρα Παρασκευήν. "Οτι καὶ ἡ γυναικεῖα φύσις ἡ ἀσθετής καὶ ἀδύνατος ἐπέστρεψεν εἰς θεοσέβειαν πολλοὺς ἔξωτερικούς. νε') Εἰς τὴν ἄγιαν μεγαλομάρτυρα Κυριακήν. Μαρτύριον τι ἐστι καὶ πρὸς ποίους δίδεται. νς') Εἰς τὴν ἄγιαν μεγαλομάρτυρα Ειρήνην. Λόγος ἐγκώμιαστικὸς ὅτι κοσμεῖ τὴν Ἐκκλησίαν. νς') Λόγος περὶ μεταροΐας. "Οτι ἡ μετάροια ποιεῖ τὸν ἀμαρτωλὸν νιὸν Θεοῦ. νζ') Λόγος πρὸς τοὺς βουλομέρους μετασχεῖται τῶν θείων μυστηρίων. νη') "Ἐτερος πρὸς τοὺς αὐτούς, καὶ κατὰ μητηριάκων.

ΦΙΗ'.

ΟΜΟΙΟΝ

Καὶ τοῦτό ἐστι σχῆματος τετάρτου, ἐκ φύλλων 370 συγχείμενον, γεγραμμένον δὲ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑκατονταετηρίδα καὶ περιέχον τοὺς ἐφεξῆς Λόγους. Ἡν δὲ ώσαύτως κτῆμα Ἀθανασίου τοῦ Χρυσοχόου.

α') Εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Ἀσωμάτων. β') Εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου. γ') Εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Παρθένου. δ') Ἐτερος εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν πάνταν ἐντεχνος. ε') Ἐτερος εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν. σ') Ἐτερος εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν. ζ') Κυριακὴ πρὸ τῶν Φώτων. Περὶ μεταροήσ. η') Κυριακὴ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου. θ') Ἐτερος εἰς τὸν Τελώνην καὶ Φαρισαῖον. ι') Κυριακὴ τοῦ Ἀσώτου. Ἀμεταρόητος τίς. ια') Ἐτερος εἰς τὸν Ἀσώτον νιόν. ιβ') Ἐτερος εἰς τὸν Ἀσώτον νιόν. Θεοῦ χωρισμὸς δύον δρυκτός. ιγ') Κυριακὴ τῆς Ἀποκρέω. ιδ') Ἐτερος εἰς τὴν αὐτὴν Κυριακήν. ιε') Κυριακὴ τῆς Τυροφάγου.

Εἰς τὰς Κυριακὰς τῆς ἀγέας Τεσσαρακοστῆς.

ιε') Κυριακὴ Α' τῶν ρηστειῶν. ιζ') Ἐτερος εἰς τὴν αὐτὴν Κυριακήν. Περὶ εἰκόνων. ιη') Κυριακὴ Β' τῶν ρηστειῶν. ιθ') Ἐτερος εἰς τὴν αὐτὴν Κυριακήν. ιχ') Κυριακὴ Γ' τῶν ρηστειῶν. ια') Ἐτερος εἰς τὴν Ὑψωσιν τοῦ τιμένου Σταυροῦ. ιβ') Ἐτερος εἰς τὴν Γ' Κυριακὴν τῶν ρηστειῶν. ιγ') Ἐτερος εἰς τὴν αὐτὴν Κυριακήν. ιδ') Ἐτερος εἰς τὴν αὐτὴν Γ' Κυριακὴν τῶν ρηστειῶν. ιε') Κυριακὴ Δ' τῶν ρηστειῶν. ιε') Ἐτερος εἰς τὴν αὐτὴν Κυριακήν. ιζ') Ἐτερος εἰς τὴν αὐτὴν Κυριακήν. ιη') Κυριακὴ Ε' τῶν ρηστειῶν. ιθ') Ἐτερος εἰς τὴν αὐτὴν Κυριακήν. λ') Ἐτερος εἰς τὴν αὐτὴν Κυριακήν. λα') Εἰς τὴν ἔγερσιν τοῦ Λαζάρου. λβ') Κυριακὴ τῶν Βαΐων.

Εἰς τὰς ἑορτὰς διαφόρων ἀγίων.

λγ') Εἰς τὸν ἄγιον Γεώργιον. λδ') Εἰς τὸν ἄγιον Δημήτριον. λε') Ἐτερος εἰς τὸν ἄγιον Δημήτριον. λσ') Ἐτερος εἰς τὸν ἄγιον καὶ εἰς τὸν σειαμόν. λζ') Εἰς τὸν ἄγιον Νικόλαιον. λη') Εἰς τὸν ἄγιον Θεόδωρο τὸν Τήρωνα. λθ') Εἰς τὸν ἄγιον Παντελεήμονα. μ') Εἰς τὸν Εὐαγγελιστὴν Ιωάννην τὸν Θεολόγον. μα') Ἐτερος εἰς τὸν Εὐαγγελιστὴν Ιωάννην. μβ') Εἰς τὸν Μέγαρον Αθανάσιον. μγ') Εἰς τὸν ἄγιον Κωνσταντίνον καὶ Ελένην. μδ') Εἰς τὸν προφήτην Ηλίαν τὸν Θεοσβίτην. με') Εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν ἀγίων Αποστόλων. μσ') Εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Ηροδότου. μζ') Εἰς τὸν ἀραχαιούσμὸν τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας. Περὶ ἐλεημοσύνης.

ΦΙΘ'.

ΟΜΟΙΟΝ

Καὶ τοῦτο ἐστιν ἐν σχήματι τετάρτου, ὑπὸ διαφόρων χειρῶν γεγραμμένον κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος. Σύγκειται ἐκ φύλλων 537, καὶ περιέχει τοὺς ἐφεξῆς Λόγους:

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006
ΙΩΑΝΝΙΝΑ Κ.Π.

α') Εἰς τὸ Γένεσιον τῆς Θεοτόκου. β') Εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν τοῦ Σωτῆρος. γ') Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν. δ') Εἰς τὸν αὐτόν. ε') Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Προϋπάρχησις τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὴν μητέρα. σ') Εἰς τοὺς Ἀσωμάτους. ζ') Εἰς τὸν μεγαλομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ Δημήτριον. η') Εἰς τὸν ἄγιον Δημήτριον. θ') Εἰς τὸν ἄγιον Σπυρίδωνα (τοῦ Ἀγιομαυρίτου Διονυσίου τοῦ ἐν δητορείᾳ περιπύστου). ι') Εἰς τὸν ἄγιον Νικόλαον. ια') Εἰς τὸν ἄγιον Πατελεήμονα. ιβ') Εἰς τοὺς δώδεκα Ἀποστόλους. ιγ') Εἰς τὴν ἄγιαν Αἰκατερίναν. ιδ') Εἰς τὴν αὐτήν. ιε') Εἰς τὴν Α' Κυριακὴν τοῦ Λουκᾶ. Περὶ ὑπακοῆς. ιι') Εἰς τὴν Β' Κυριακὴν τοῦ Λουκᾶ. "Οτι δεῖ τοὺς ἔχθροὺς ἀγαπᾶν. ιζ') Εἰς τὴν Γ' Κυριακὴν τοῦ Λουκᾶ. Περὶ δακρύων καὶ μεταροίας. ιη') Εἰς τὴν Δ' Κυριακὴν τοῦ Λουκᾶ. ιθ') Εἰς τὴν Ε' Κυριακὴν τοῦ Λουκᾶ. ιχ') Εἰς τὴν αὐτήν. Περὶ εὐσπλαγχνίας καὶ ἐλεημοσύνης. ια') Κυριακὴ Ι' Λουκᾶ. Περὶ φθόνου ὃπις θυγατὴρ τοῦ Σαταρᾶ. ιβ') Κυριακὴ ΙΑ' Λουκᾶ. "Οδὸς ἡ πρὸς οὐρανοὺς ἡμᾶς φέροντα ὅποια ἔστι. ιγ') Κυριακὴ ΙΙ' Λουκᾶ. "Οτι μάχαιρα ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, καὶ δύναμις ἡ εὐσεβὴς πίστις. ιδ') Κυριακὴ ΙΔ' Λουκᾶ. "Οτι ἡ πίστις ἐν τοῖς ἀγραμμάτοις μᾶλλον εὑρίσκεται. ιε') Εἰς τὴν αὐτήν ΙΔ' Λουκᾶ. "Οτι τῶν ἀδικούμενῶν ἐκδικητὴς ὁ Θεός. ιι') Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γέννησεως. "Οτι ἡ Χριστοῦ Γέννησις λαμπὰς φωτός ἔστι τοῖς δικαίοις. ιζ') Εἰς τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. ιη') Κυριακὴ πρὸ τῶν Φώτων. Μεταροία τί ἔστι. ιθ') Εἰς τὰ ἄγια Θεοφάρεια. λ') Εἰς τὰ αὐτά. λα') Εἰς τὰ ἄγια Φῶτα. λβ') Κυριακὴ τῆς Ἀποκρέω. "Οτι ἔστι κόλασις ἀτελής. λγ') Κυριακὴ Α' τῆς Μ'. λδ') Εἰς τὴν Α' τῶν ρηστειῶν. Περὶ πίστεως. "Οτι δένδρον ὁ πιστὸς χριστιανὸς πεφυτευμένον ἐν Πάραδεισῷ. λε') Εἰς τὴν αὐτήν. Περὶ τῶν ἀγίων εἰκόνων. λς') Εἰς τὴν αὐτήν. "Οτι ἄξιοι ἀναθεματισμοῦ οἱ ἀμαρτωλοί. λζ') Εἰς τὴν αὐτήν. "Οτι ὁ Θεὸς προσκαλεῖ τὸν ἀνθρώπον εἰς ἀκολούθησιν αὐτοῦ. λη') Εἰς τὴν αὐτήν. Περὶ ρηστείας λόγος ἡδύτατος. λθ') Εἰς τὴν αὐτήν. "Οτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων οὐ σώζει τὸν ἀνθρώπον, οὐτε ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεόν ἀνεν τῆς πρὸς τὸν πλησίον, οὐτε ἡ ρηστεία ἀνεν τῆς ἀποχῆς τῶν παθῶν. μ') Κυριακὴ Β' τῆς ἀγίας Μ'. μα') Εἰς τὴν αὐτήν. Περὶ μαγειῶν καὶ φυλακτῶν. μβ') Κυριακὴ Γ' τῆς ἀγίας Μ'. "Οτι ἡ ψυχὴ πολύτιμος καὶ ἀθάρατος, παρ' ἡμῶν δὲ εὐκαταφρόνητος. μγ') Εἰς τὴν αὐτήν. "Οτι τὰ ἀφιερωμένα τῷ Θεῷ ἀγαπόσπαστα. μδ') Εἰς τὴν αὐτήν. Τῷ τρόπῳ ὥφελητείη ἀρ τις ἐκ τῶν λυπηρῶν. με') Εἰς τὴν αὐτήν. Οτι ἡ ἀγαπολικὴ Ἐκκλησία ὁρθόδοξος καὶ τὸν σταυρὸν ἔχει, ἡ δὲ δυτικὴ καὶ τοῦ δεσποτικοῦ σταυροῦ ἀμοιρος. μς') Κυριακὴ Δ' τῆς Μ'. "Οτι ἡ γλῶσσα σπαθὶ τῆς ψυχῆς. μζ') Εἰς τὴν αὐτήν. μη') Εἰς τὴν αὐτήν. Περὶ τῆς θείας παραχωρήσεως, καὶ περὶ ἔξομολογήσεως. μθ') Κυριακὴ Ε' τῆς Μ'. "Οτι ὁ Χριστὸς Θεὸς ἀληθινός, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον θεῖος Νόμος. ν') Εἰς τὴν αὐτήν. να') Εἰς τὴν Ἔγερσιν τοῦ Λαζάρου. νβ') Κυριακὴ τῶν Βαΐων. Κατὰ ὑποκριτῶν. νγ') Εἰς τὴν αὐτήν. νδ') Εἰς τὴν αὐτήν. νε') Εἰς τὸ Πάθος τοῦ Κριόν. "Οτι ἐν τῷ τοῦ Χριστοῦ πάθει τὰ κτίσματα μᾶλλον ἔχλανσαν ἢ οἱ ἀνθρώποι. νς') Εἰς τὸ αὐτό. νζ') Εἰς τὴν τοῦ Σωτῆρος Ἀράστασιν. νη') Εἰς τὴν αὐτήν. νθ') Κυριακὴ τοῦ Ἀρτίπασχα. ξ') Περὶ μεταροίας.

ΦΚ'.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟΝ

Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου, ὑπὸ πολλῶν χειρῶν γεγραμμένον κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐκατονταετηρίδα, φύλλα δὲ περιέχον 424. "Εστι δὲ ἀπὸ πολλῶν συγγραφέων συνήραντισμένον. 'Ἐν

τῷ δγδόφ φύλλῳ σεσημείωται: «Τὸ παρὸν μοῦ τὸ ἐχάρησεν δὲ θεῖός μου π[απᾶ]. Ἀθαρά-
σιος διὰ τὰ μαρθάρω. Σάββας π[απᾶ] Λογίζον νιός. Ἀνεπαύθη δὲ αὐτὸς ἐρχόμενος ἐκ
τῶν Μοσχογησίων εἰς Πάτμον, εἰς τὴν Σαμιοπόλαν».

ΦΚΑ'.

ΛΟΓΟΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΙ

Τὸ τεῦχός ἔστι συγκείμενον ἐκ φύλλων 557 ἐν σχήματι τετάρτου, καὶ περιέχει Λόγους, ὃν
οἱ πλεῖστοι σύνθεσις καὶ ιδιόγραφοι εἰσὶ τοῦ ἀοιδίμου διδασκάλου Μακαρίου· οἱ δὲ ἄλλοι ἀντε-
γράφησαν ὑπὸ διαφόρων χειρῶν. Τινὲς δὲ αὐτῶν καὶ ἐν τῇ Εὐαγγελικῇ Σάλπιγγι ἔχδέδονται:

α') Εἰς τὴν Κυριακὴν τοῦ Τελώνου. "Οτι μόρος φρόνιμος καὶ σοφὸς δὲ ταπεινός, καὶ
ἄσοφος δὲ ἀπερήφραγος. β') Εἰς τὴν αὐτήν. "Οτι ἀληθῶς θεμέλιον τῷτοι ἄλλων ἀρετῶν ἡ
ταπείνωσις. γ') Εἰς τὴν Κυριακὴν τῆς Ἀποκρέω περὶ τῆς Β' Παρουσίας. δ') Εἰς τὴν
Α' Κυριακὴν τῷτοι ρηστειῶν. "Οτι διὰ καταισχύνητο τῷτοι αἰρετικῶν ἡ Ἐκκλησία τῷτοι ὁρ-
θοδόξων στολὴται μὲ τὰς ιερὰς εἰκόνας, καὶ διὰ τὰ ἔχοντα τὰ τέχνα τῆς ὁρθοδοξίας
μίαν πραγματικὴν διδασκαλίαν εἰς κάθε ἀρετήν. ε') Εἰς τὴν Β' Κυριακὴν τῷτοι ρη-
στειῶν. "Οτι ἀληθῶς ὁ Χριστὸς Θεός καὶ ἀνθρώπος. σ') Εἰς τὴν Γ' Κυριακὴν τῷτοι ρη-
στειῶν. "Οτι μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Σταυροῦ θέλομεν νικήσει τὸν διάβολον, καὶ τὰ ἀπο-
λαύσωμεν τὴν οὐρανιον βασιλείαν. ζ') Εἰς τὴν Δ' Κυριακὴν τῷτοι ρηστειῶν. "Οτι τὸ
φρικτότερον μέρος τῆς κολάσεως εἴραι τὸ τὰ ἔχη ὁ κολασμένος ἐχθρὸν ἀσπλαγχνο-
τὸν διάβολον. η') Εἰς τὴν Ε' Κυριακὴν. "Οτι ἡ φιλοδοξία εἴραι δχι μόρον γεννήτρια
πάσης ἀμαρτίας, ἀλλὰ φορεύτρια ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος. θ') "Οτι ἡ ἀράμυησις τοῦ
δεσποτικοῦ πάθους εἴραι μία παρηγορία τῷτοι τεθλιψμένων διὰ τὸν Κύριον. ι') Εἰς τὴν
Κυριακὴν τῷτοι Βαΐων. "Οτι τὸ αἵτιον δποῦ εὑρίσκεται δὲ ἀνθρώπος ἀνυπότακτος εἰς τὸν
Θεόν εἴραι, η ὅτι δὲν γνωρίζει ὅτι μέγας βασιλεὺς εἴραι ἐτοῦτος δποῦ ἐρχεται σήμερον
μέσα εἰς τὴν Ἱερονσαλήμ, η ὅτι δὲν καταλαμβάνει τὸ προξενεῖται εἰς τὴν ψυχὴν ἡ παρ-
κοή. ια') Εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν καὶ Βαΐα. "Οτι ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ εἴραι πα-
σῶν τῷτοι ἑορτῶν τὸ κεφάλαιον. ιβ') Προπαρασκευαστικὸς τοῖς μέλλονσι μεταλαβεῖται. "Οτι
ποταπὴ εἴραι ἡ ἀγάπη, καὶ ποταπὴ εἴραι ἡ ἀχαριστία πρὸς τὸν Θεόν. ιγ') Εἰς τὸν
ιερὸν Νιπτῆρα, ἐνθα δείκνυται ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἀνθρώπον, καὶ ἐξ ἐρατίας
ἡ θηριώδης ἀχαριστία τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν Θεόν. ιδ') Εἰς τὴν μεγάλην Παρασκευήν,
εἰς τὸ σωτήριον Πάθος. ιε') "Ἐτερος Λόγος. "Οτι: «λέγουσιν αὐτῷ πάρτες, Σταυρ-
θήτω». ιι') Λόγος πανηγυρικὸς εἰς τὴν λαμπροφόρον ἡμέραν τοῦ Πάσχα. ιζ') "Ἐτε-
ρος πανηγυρικὸς εἰς τὴν αὐτήν. ιη') Εἰς τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ. "Οτι τὴν ἀχαρι-
στίαν δποῦ δείχνουμεν καθ' ἐκάστην εἴραι ἐγγὺς ἀπιστίας. ιθ') Εἰς τὴν αὐτήν. "Ου κα-
κῶς ἐξηροῦσιν οἱ δυτικοὶ τό: «ἐνεργύσησεν». ιχ') Εἰς τὴν αὐτήν. "Οτι ἡ εἰρήνη εἴραι
ἡ ψυχὴ πασῶν τῷτοι ἄλλων ἀρετῶν, καὶ δὲ σύνδεσμος πάσης χριστιανικῆς ἡώης. ια')
Λόγος ἐτερος εἰς τὴν αὐτήν Κυριακὴν. ιβ') Εἰς τὴν Κυριακὴν τῷτοι Μνροφόρων. "Ου
πλονυσιοπαρόχως φιλοδωρεῖ δὲ Θεὸς τοὺς ζῶντας δποῦ φροντίζουσι διὰ τὰς ψυχὰς τῷτοι
ἀποθανόντων, καὶ δητι αἱ προσφοραὶ καὶ αἱ ἐλεημοσύναι μεγάλως ὠφελοῦσι τοὺς τεθρεῶ-
τας. ιγ') Εἰς τὴν αὐτήν. "Οτι ἡ προθυμία τῷτοι γνωρικῶν δὲν ἔχει τὰ δευτερεῖα τῷτοι
ἀρδρῶν εἰς τὰ ἔργα τῆς ἀρετῆς. ιδ') Εἰς τὴν Κυριακὴν τοῦ Παραλύτου. "Οτι ἡ συνή-
θεια τοῦ ἀμαρτάνειν εἴραι ἀξιοδάκρυτος καταδίκη. ιε') Εἰς τὴν αὐτήν. "Οτι δὲ ἀνθρω-
πος δὲσπλαγχνος θηρίον πρέπει τὰ λέγηται καὶ δχι ἀνθρώπος. ις') Εἰς τὴν αὐτήν.

"Οτι ποταπότερο χάρισμα ἔδωκεν δ Θεός τὸ αὐτεξούσιον εἰς τὸν ἄνθρωπον, καὶ διὰ χωρίς αὐτὸν η θεία πατροδυναμία δὲρ δύναται νὰ τὸν σώσῃ. κζ') Εἰς τὴν Κυριακὴν τῆς Σαμαρείτιδος. "Οτι η φιλοποιία εἴραι δ στολισμὸς καὶ η εὐπρέπεια τῆς ψυχῆς. κη') Εἰς τὴν Ἀράληψιν. κθ') Εἰς τὴν Πεντηκοστήν."Οτι τὸ Πνεῦμα δποῦ ἐφάρη σήμερον εἰς τοὺς Ἀποστόλους δὲρ ητορ η ὑπόστασις τοῦ Πνεύματος, ἀλλ' η χάρις τῶν τριῶν προσώπων, καὶ διὰ ἄλλο χάρις, καὶ ἄλλο υπόστασις. λγ') Εἰς τὴν αὐτήν. "Οτι τὸ πῦρ εἶναι σύμβολον τοῦ παναγίου Πνεύματος δθερ καὶ μὲ τοιοῦτον σχῆμα κατηλθεῖ εἰς τοὺς μαθητάς. λα') Εἰς τὴν Α' Κυριακὴν τοῦ Ματθαίου. "Οτι ὁφειλομέρως ἀποτέμομεν εἰς τοὺς ἀγίους Πάντας τὴν προσκύνησιν, ώστερ δποῦ εἴραι πρέσοβεις καὶ μεσταῖ πρὸς τὸν Θεόν διὰ λόγου μας. λβ') Εἰς τοὺς ἀγίους Ἀποστόλους. "Οτι ἀπὸ πόσα δειρὰ ἐλευθέρωσαν τὴν οἰκουμένην οἱ Ἀπόστολοι, καὶ πόσης ἀχαριστίας καὶ κολάσεως ἔνοχοι οἱ ἀθετοῦντες τὴν ρηστεῖαν αὐτῶν. λγ') Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου (Λόγος ἀνευ ἀρχῆς). λδ') Εἰς τὴν "Ψύσιν τοῦ Σταυροῦ. "Οτι κανένα τῶν δικαιῶν ἄλλο δὲρ ἐστάθη παρὰ ο Σταυρός. λε') Λόγος πανηγυρικὸς εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν. λσ') Εἰς τὰ Εισόδια. λζ') Ἐγκώμιαστικὸς εἰς τὸν ἀγιον Δημήτριον. λη') Εἰς τὰ Γενέθλια τοῦ Σωτῆρος. λθ') Εἰς τὴν Κυριακὴν τοῦ Παραλύτου. μ') Εἰς τὴν Ζ' Κυριακὴν τοῦ Λουκᾶ. "Οτι δ ἄνθρωπος πρέπει νὰ ἔχῃ τὴν ἐλπίδα του εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς καρέρα ἄλλον. μα') Εἰς τὴν Θ' Κυριακὴν τοῦ Λουκᾶ. "Οτι τὰ ἀγαθὰ δποῦ δ πλούσιος τάζει εἰς τὴν ψυχὴν του, δὲρ εἶναι ἀληθινὰ ἄλλα πρόσκαιρα. μβ') Εἰς τὴν Ι' Κυριακὴν τοῦ Λουκᾶ. "Οτι εἰ μὲρ συμπεραινεῖς τὸν καιρὸν εἰς τὸ τέλος τοῦ θαράτου νὰ μεταροήσῃς καὶ νὰ ἔξομολογηθῆς, δὲρ θέλει σου ἀκούσει δ Κύριος. μγ') Εἰς τὴν ΙΓ' Κυριακὴν τοῦ Λουκᾶ. "Οτι ἀρίστως ἐπιθυμεῖτε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, πρέπει νὰ γέρητε εὐσπλαγχνοί. μδ') Εἰς τὴν ΙΑ' Κυριακὴν Λουκᾶ. "Οτι δσον η ἀπειρος σοφία τοῦ Θεοῦ ἐβάλθη νὰ προορίσῃ μέσα εἰς τοῦτον τὸν δεῖπνον τὸ ἀπειρον πέλαγος τῆς φιλαρθρωπίας δποῦ ἔχει εἰς τὸν ἄνθρωπον, τόσον αὐτὸς δ ἄνθρωπος ἀποτολμᾷ νὰ δείξῃ μέσα εἰς τοῦτον τὸν δεῖπνον τὴν μεγάλην ἀχαριστίαν. με') Εἰς τὴν Κυριακὴν πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Περὶ τοῦ πλούτου τῆς ἐνσάρκου οἰκογούλας τοῦ Σωτῆρος. μσ') Ἐγκώμιον εἰς τὸν Μέγαν Βασιλειον. μζ') Λόγος πανηγυρικὸς εἰς τὰ Θεοφάρεια. μη') Εἰς τὴν μεγάλην Παρασκευήν. μθ') Εἰς τὰ φρικτὰ Πάθη. ν) Ἀποσημειώσεις εἰς τὸ Πάθος.

ΦΚΒ'.

ΟΜΟΙΟΝ

Τὸ τεῦχός ἔστι σχῆματος τετάρτου, συγκείμενον ἐκ φύλλων 422, καὶ περιέχει Λόγους διαφόρους ὑπὸ πολλῶν συντεθειμένους καὶ ἀντιγεγραμμένους περὶ τὴν ΙΗ' τελευτῶσαν καὶ τὴν ΙΘ' ἀρχομένην ἔκατονταετηρίδα. Οι πλεῖστοι δ' αὐτῶν εἰσι πόνημα τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Θεοφίλου τοῦ Πατρίου:

α') Συστατικὸν γράμμα Χ''. Ἀποστόλον Χαμπέσον. β') Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. γ') Εἰς τὴν Περιτομήν. δ') Εἰς τὴν μητίμην τοῦ ἀγίου Ἀθανασίου. ε') Εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. σ') Εἰς τὴν Ὑπαπαντήν. ζ') Κυριακὴ Η' Λουκᾶ (ᾳωγ' Νοεμβρίου-ιε'). η') Λόγος εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Εισοδίων (ᾳωγ'). θ') Κυριακὴ ΙΓ' Λουκᾶ. ι') Εἰς τὴν μητίμην τοῦ ἐρ ἀγίοις Νικολάου. ια') Περὶ τοῦ Δεῖπνου τοῦ Μνησικοῦ. ιβ') Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. ιγ') Ἰσορ καθαιρέσσεως τοῦ ἀπὸ Νικομηδείας Κυρίλλου Ε' (ελλιπὲς περὶ τὸ τέλος φύλλου ἐνός). ιδ') Εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν

ἀγίων Ἀποστόλων. *ιε'*) Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας. *ις'*) Εἰς τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων. *ιζ'*) Εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ ἀγίου Ἀθανασίου (ἐλληπής τῆς ἀρχῆς). *ιη'*) Εἰς τὸν μέγαν Δημήτριον. *ιθ'*) Εἰς τὴν μητήρ τοῦ ἀγίου Γεωργίου. *ιχ'*) Ἐπιτάφιος. *ια'*) Εἰς τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. *ιβ'*) Τοῦ Τελώνον καὶ τοῦ Φαρισαίου. *ιγ'*) Εἰς τὸν ιερὸν Νιπτῆρα. *ιδ'*) Κυριακὴ τῆς Ἀποκρέω. *ιε'*) "Ἐτερος εἰς τὴν αὐτὴν Κυριακὴν. *ιε'*) Ἐλαλήθη οὗτος ὁ Λόγος ἀπὸ καθέδρας ἐν τῇ μητῷ τοῦ ἀγίου Νικολάου, καὶ ἐν τῷ κατὰ τὴν Βούτουκαρταρ γαῷ αὐτοῦ τῷ ἐν Λιγύπτῳ. Ἐν τῷ τέλει τοῦ Λόγου: + **ὭΟ** **Ἀλεξανδρείας Θεόφιλος.** *ιζ'*) Εἰς τὴν Α' Κυριακὴν τοῦ Σαραγανημέρου. *ιη'*) Κυριακὴ ΙΔ' Λουκᾶ. *ιθ'*) Περὶ γρθόν. *ιλ'*) Εἰς τὴν Γ' Κυριακὴν τοῦ Σαραγανημέρου. *ια'*) Κυριακὴ Σ' Λουκᾶ. *ιβ'*) Εἰς τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. *ιγ'*) Εἰς τὴν ἀγίαν τοῦ Χριστοῦ Γέννησιν. *ιδ'*) Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γέννησεως. *ιε'*) Περὶ ἀγάπης πρὸς τὸν Θεόν καὶ τὸν πλησίον. *ιζ'*) Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γέννησεως. *ιη'*) Περὶ ὑπερηφανείας. *ιθ'*) Εἰς τὴν Β' Κυριακὴν τοῦ Σαραγανημέρου. *ιι'*) Κυριακὴ Γ' Λουκᾶ. *ια'*) Περὶ τοῦ Μνησικοῦ Δείπτου. (*Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀωις' Δεκεμβρίου ισ' παρ' ἔροῦ ἀμαρτωλοῦ πατριάρχου Θεοφίλου*). *ιβ'*) Περὶ μεταροής. *ιγ'*) Τῇ Σ' Κυριακῇ τοῦ Σαραγανημέρου. *ιδ'*) Κυριακὴ ΙΓ' τοῦ Λουκᾶ. *ιε'*) Κυριακὴ Δ' τοῦ Λουκᾶ. *ιη'*) Κυριακὴ Σ' Λουκᾶ. *ιθ'*) Εἰς τὴν ἀγίαν Γέννησιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. *ιι'*) Κυριακὴ Γ' Ματθαίου. *ια'*) Κυριακὴ ΙΗ' Λουκᾶ. *ιν'*) Κυριακὴ ΙΑ' Λουκᾶ, ἔτερος. *ια'*) Περὶ τοῦ Δείπτου. *ιθ'*) Κυριακὴ Θ' Λουκᾶ. *ιγ'*) Τῇ Ε' Κυριακῇ τοῦ Σαραγανημέρου. *ιδ'*) Τῇ Δ' Κυριακῇ τοῦ Σαραγανημέρου. *ιε'*) Εἰς τό: «Δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰσελεύσονται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ». *ιη'*) Κυριακὴ Γ' Λουκᾶ. *ιι'*) Κυριακὴ ΙΔ' Λουκᾶ. *ιη'*) Περὶ ὑποκρίσεως. *ιθ'*) Κυριακὴ Σ' Ματθαίου. *ιι'*) Εἰς τὰς ρητάμους ἡμέρας τοῦ Αὐγούστου. *ια'*) Περὶ ὑποκρίσεως. *ιθ'*) Κυριακὴ ΙΓ' Λουκᾶ. *ιγ'*) Κυριακὴ Θ' Λουκᾶ. *ιδ'*) Κυριακὴ Δ' Ματθαίου. *ιε'*) Κυριακὴ Β' Ματθαίου. *ιη'*) Εἰς τοὺς Ἀποστόλους. *ιη'*) Περὶ τοῦ πῶς δεῖ ἡμᾶς τιμᾶν τὰς ἑορτάς. *ιθ'*) Κυριακὴ Γ' Ματθαίου. *ιο'*) Κυριακὴ Δ' Ματθαίου. *ια'*) Εἰς τὸν πλούσιον καὶ εἰς τὸν Λάζαρον. *ιθ'*) Εἰς τὴν Ὑπαπαντήν. *ιη'*) Κυριακὴ Γ' Λουκᾶ. *ιδ'*) Περὶ ἀγάπης. *ιε'*) Περὶ προσοχῆς.

ΦΚΓ'.

ΟΜΟΙΟΝ

Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου, ἐκ φύλλων συγχείμενον 383, σύγχρονον δὲ τῷ προηγουμένῳ. Περιλαμβάνει Λόγους διαφόρους, ὃν οἱ πλεῖστοι σύνθεσις καὶ ἴδιόγραφοί εἰσι τοῦ αὐτοῦ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Θεοφίλου. Ἐν τοῖς πρώτοις ἔξι φύλλοις εὑρηνται αἱ Γράμμαι τοῦ Κάτωρος. Τμῆμα Α', Β', Γ', Δ' καὶ τελευταῖον ἐφεξῆς δέ:

α') Λόγος εἰς τὴν Κυριακὴν τοῦ Τελώνον καὶ Φαρισαίου. *β')* Εἰς τὴν Κυριακὴν τοῦ Ἀσώτου. *γ')* "Ἐτερος εἰς τὴν Κυριακὴν τοῦ Ἀσώτου. *δ')* Κυριακὴ τῆς Ἀποκρέω. *ε')* Εἰς τὰ Θεοφάγεια. *ζ')* Κυριακὴ τῆς Ἀποκρέω. *η')* Κυριακὴ τῆς Τυροφάγου. Περὶ ρηστείας. *η')* Κυριακὴ Α' τῷ ρηστείῳ. *θ')* Κυριακὴ Β' τῷ ρηστείῳ (οὗτοι εἰσιν ἔξιγμένοι ἐκ τῶν Κυριακοδρομίων τοῦ Θεοτόκη, καὶ ἐπὶ τῷ ἀπλούστερον ἐκπεφρασμένοι). *ιτ')* Τρίτη Κυριακὴ τῆς Μ'. Περὶ ἀποδόσεως τῷ Θεῷ εἰ τι ὑπέσχετο πᾶς τις, καὶ Ἐγκώμιον τοῦ δούλου Πατρὸς ἡμῶν Χριστοδούλου (οὗ ἡ ἑορτὴ ἔοικε συμπεσεῖν τῇ Γ' Κυριακῇ). *ια')* Εἰς τὴν αὐτὴν Κυριακήν. Περὶ τοῦ δποτά εἰσιν ἀ παραγγέλλει ἡμῖν ὁ Δεσπότης ἡμῶν ἔσσαι

καὶ ἀκολουθησαι αὐτῷ. 16') Εἰς τὴν αὐτὴν Κυριακήν. Περὶ τοῦ: η ἀκολούθησις οὐκ ἔστιν ἔτερό τι ἢ τὸ φυλάξαι τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ βαπτίσματος. 17') Εἰς τὴν αὐτὴν Κυριακήν. 18') Εἰς τὴν αὐτὴν Κυριακήν. 19') Κυριακὴ Γ' τῶν ρηστειῶν. 20') Κυριακὴ Δ' τῶν ρηστειῶν. Περὶ τῆς θείας χάριτος δποῦ ἀξιοῦται δὲ χριστιανὸς ἐρ τῇ θείᾳ βαπτίσει. 21') Εἰς τὴν αὐτὴν Κυριακήν. Περὶ ἔξομολογήσεως. (Εἰς τὸ τέλος τοῦ Λόγου σεσημείωται: «Ο παρὼν Λόγος ἔστι ποίημα Πατούσιον ιερομοράχον Χαζίκον τοῦ Πατμίου. 1789 Σεπτεμβρίου 24 τὸν ἀρτέγραψα ἐγώ δὲ ἀνεψιός τοῦ ἀρωθερ Πατούσιον [νόει μοι Θεόφιλος τὸν μετὰ ταῦτα Ἀλεξανδρεῖας πατριάρχην] ἐν Κωνσταντιούπολει εἰς τὸ Νεοχῶρι»). 22') Κυριακὴ Δ' τῶν ρηστειῶν. 23') Εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου. 24') Κυριακὴ Ε' τῶν ρηστειῶν. («Τὸν παρόντα Λόγον τὸν ἔγραψα ἐρ ἔτει ἀψίζεται ὑπαγορευόμενος ὑπὸ τοῦ μακαριωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ δεσπότον χυρίου Παρθενίου Ἀλεξανδρεῖας, τοῦ καὶ θείου μου, δὲ καὶ ἔξεργώησα ἐρ τῷ καθολικῷ τοῦ ἀγίου Νικολάου ἐπ' ἀμβωτος. Θεόφιλος». 25') Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ. Περὶ μετανοίας. αψίζεται ἐρ Αἰγύπτῳ. 26') Εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Βαΐων, Μαρτίου κα' αψίζην ἐρ Αἰγύπτῳ. 27') Τῇ μεγάλῃ Παρασκευῇ. 28') Εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Βαΐων. 29') Εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν. 30') Εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν. 31') Εἰς τὸ σωτήριον Πάθος. («Ἐξεργωρήθη δὲ παρὼν λόγος παρ' ἐμοῦ τοῦ ταπειροῦ καὶ ἐλαχίστον ἀρχιμαρτύριον Θεοφίλου ἐρ τῷ γαῶ τοῦ ἀγίου Νικολάου τῷ κατὰ τὴν Ποντουκαρίαν ἐπὶ παρονοίᾳ τοῦ μακαριωτάτου ἡμῶν πατρὸς καὶ δεσπότον χυρίου Παρθενίου ἐρ ἔτει 1797 Ἀπριλίου 3»). 32') Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γέννησεως. 33') Εἰς τὴν Γέννησιν τοῦ Χριστοῦ. 34') Εἰς τὴν Γέννησιν τῆς Θεοτόκου. 35') Εἰς τὴν "Ὑψωσιν τοῦ Σταυροῦ. 36') Περὶ ἀγάπης. 37') Εἰς τὰ Εἰσόδια. 38') Λόγος ἐπιβατήριος εἰς τὸν πανιερώτατον καὶ θεοπρόβλητον μητροπολίτην Ἀγχιάλου, ὑπέρτιμον καὶ ἔξαρχος πάσης Μαύρης Θαλάσσης χύριον χύριον Ἰωάσαρ. Ἐκφωρήθη δὲ παρ' ἐμοῦ τοῦ Μαρούνηλ Κεφαλιαροῦ εἰς τὸν 1800, Μαρτίου 17¹. 39') Εἰς τὴν μητρίην τοῦ ἀγίου Νικολάου. 40') Ἐγκάμιον εἰς τὸν αὐτοκράτορα πασῶν τῶν Ρωσσιῶν Παῦλον Πετρίδην. 41') Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. (Ἐρέθθη δὲ παρὼν λόγος παρ' ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ πατριάρχου Ἀλεξανδρεῖας Θεοφίλου ἐρ τῇ ρήσῳ Σύνη κατὰ τὸ ἀωή, εἰς τὸν ναὸν τῆς Παναγίας εἰς τὸ κάστρον, διητος μονού λειτουργοῦ. "Οθερ καὶ ἐφιλοδωρήθημεν παρὰ τῷ χριστιανῷ γρόσια 500). 42') Εἰς τὴν "Ὑψωσιν τοῦ Σταυροῦ. 43') Διὰ τοὺς ὄντας μεταλαμβάνοντας, καὶ ἔξομολογήσεως πέρι. 44') Εἰς τὴν Περιτομήν. 45') Εἰς τὸν ἄγιον Βασιλεῖον. 46') Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Παρθένου. 47') Εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου. 48') Εἰς τὰ Εἰσόδια. («Ἐρ ἔτει ἀωβ' Νοεμβρίου κα', ἡμέρα 5', ἐρ Αἰγύπτῳ, Θεόφιλος». 49') Εἰς τὰ Εἰσόδια. 50') Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. 51') Εἰς τὴν Γέννησιν τῆς Θεοτόκου. 52') Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν. 53') Εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν. 54') Εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν. 55') Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γέννησεως. 56') Διδαχὴ ἐπιτέλμιος εἰς τοὺς κομηθέντας. 57') Εἰς τὴν "Ὑπαπαντήν. 58') Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας. (Ἐρ ἔτει ἀψίζεται, Μαρτίου 5'). 59') Εἰς τὴν αὐτὴν Κυριακήν. 60') Εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Τριών Ιεραρχῶν. 61') Ἀκολουθία τοῦ ιεροῦ Νιπτῆρος.

¹ Τὸν Λόγον τοῦτον ἔδημοσίευσεν δὲ ἡμέτερος Ἰ. Σχαχελίων ἐν τῷ περιοδικῷ Παρασσό τόμ. Ι', σελ. 457 – 68, ἐξ ἀντιγράφου διπερ ἀπέστειλα αὐτῷ.